

מבוא לשאלות הראב"ע.

א.

השאלות הללו להלן לראב"ע, עין שער א', גלפסו בפ' במציען המגיד שנות כת"ר, בשם קשיות אבן עזרא ויל, עי' ר' שפינסער, והגיד שם את דעתו עליתן לאמר: הקשיות האלה שונן טאהר במספר, נשלחו ליה מטה היה א"ט וזה כת"ו שנים שהעלויקו בשביבי מתקד' כי ישן אחד אגלו, אם הוויתן מיחסים לראב"ע בפיישן ד'ם אפשר לחשוב בהם אחת משתת, אם שם לראב"ע באמת, ואנו נראה מעניינים שעשאים כען טהראמעטסיאו ווארדייע, להטל בתוי הכלבי שחבר מאיתים שאלות באלה, עד שתוכרה הרוג' ויל להשיב עליהם, עין תלכות קדם (צד ע"א), או אפשר ג"כ שאלה המאה שאלות הן חוק אחד אותו סן המתאים הניל, המעתיקים מלשון ערבית נשכח שחבן, ומעתיק אחד מאוחר ראה לוחמן לראב"ע, להיוון משוב אותו מטנגל לך ותור מאחר, עי' ז' (ה).

ולא ארכו הימיט בא רשות פלאוין, במאמרו דרשנו רשותות במ"ע המגיד הנזכר, והדראה לדעת שדרבי פינסער אין להם כל יוסר, ראשית: כי בספר הליכות קדם נאמר

(ה) עין סמיג' סגה פליטת (ק' מ').

9

מבוא לשאלות הראב"ע

עין החrho שבראש שאלה הבאה הוא הטונר, וחrho השאלות שקבעה לה הוא הדלת, כמו: מניינים עתרות, ולמה הסודות וכו', וצילה המחבר מסדר לקלוע מקלעת מציצים ופירות שוניים, ולעשות מهما עטרת תפארת, לעטר בה את שפטנו הוקנה, ותכלית הדריך הזה והצורה הזאת הוא לחדרו בעלמא, וגם להביא לידי גחוך, ומצד ההערכה הפתאומית והתקשרות הבלתי טבעה הזאת, מלא שוק פינו; ואנכם לא תארעם על תלומותיו ועל דבריו התהולי, כי גוזלים וטובים שלמים וכן ריכים, בתכו עוד דורות רמות מלאה, אבל הראב"ע זיל לא נסה ללקת באלה, רק המשורר והמלין הגדרו האיטלקן ר' עמנואל, אהב לפוא ולכבר ברכודיות באלה, עיל' בקיצור (ה).

ויהיו בא ריזיפמאן ואמר בחמיגר המוכר כמו ר' ז' ואמר: הקשיות הנה אין מטה הראב"ע, עין כי בלען זה בחrho, ונחרטו בון הי' בדלא'ת, בן אכמי באלי שי', ושין ז' עי' בסמ'ך על השפע בתה הפסח בכומה, והרבא"ע כתב מרות על התרומות באלה, עין קתול (ה' א'), יותר יתכן כי אין מטה ר' עמנואל בר' שלמה בעל המחברת, כי במחברות ההן נמצאות קשיות באלה עכ'ל (כ); ואחר דבריו החכמים האלה, לא ענה עוד פינסער מאומה, ושותקה זו כהזרה דמייא, ובן תמו כל החקירות והזרויות אודות השאלות. ויהיו כאשר החלותי ללבוב את ספרי על הראב"ע, שכתבתי את לבי להזכיר עוד הפעט, על דבר השאלות האלה, וראשית כל ספרוני אותן את לאתה, ומצעתי כי מספן לא

(ה) עי' סמיג' סגה רכנית (ס' מ').
(ס) סס (ס' מ').

נספחים.

- (א) פתח דבר בספר אלמתני.
- (ב) חקרמת הראב"ע בספריו היסור.
- (ג) חוותנות.
- (ד) משפטן הנולד.
- (ה) שיר מבנו של הראב"ע.
- (ו) מכתב לכבוד הראב"ע.

8

רבי אברהם אבן עורה

בפירושו, שהו הכלבי כחוב מאיתים טענות, למה עזב הקב"ה המלאים הטהורים, ולא שכן כבورو בינוים וכו', נמציא שהו הכלבי עזיר בספריו את חניו רך על עין אחד, ולא על דברים מחותלפים, ואיך יתכן שהקשיות האלה, שהן דבריהם וברט שניות, כטו שאמר בעצמו: אשאל מכם שאלות דבריהם מחולפים, אך יתכן שאין חלק ממאיתים טענות, ולא שאלות, לתנ"ל של חוי הכלבי; ובולעוי ואות לא יתכן בשום פנים, שהחינה הקשוית הללו מעתיקים מלשון ערבית בספריו של יהו, כי כל הראה יואה, כי בצעיון נבראו הקשוית הללו בגעון וופען שלנו, כי כל ישע וככל הפק מהבחן הו, רק להראות בזו ונברורו בלשון הקרש, מעשי ידו הן באמת מעשי יורי אמן פלא.

והשניות: הווון מהרבא"ע זה לא יתכן בשום אופן, ואין אנו צובים לחקרו הרובה בדבר, כי משוחה החזרות לבך, כבר נעמוד על אלמת הרברים, כי לא יתרו החזרות לבך, עס ז' ל', וכן פשע עס פסח, ראש עם אחזרוש, שהרוי הוא ר' לאבל' עס מעט,acho עס ויחט, שהרוי הוא ר' לאבל' עס מתרעם על הקליר, שיחבר בחרוי האותיות שהן מוציאה אחד, והרבא"ע לא יתרו נביא עס לוי, שהרוי על זה בעצמו הוא זן עס הקליר, שהוא ג'כ' מהבר לו עס נביא, ואך כי לא יתרו הראב"ע אמר עס שר', בגנית עס הגיד, שהוא סמס' זרכ' המשוררים האיטלקים; ואם נשים עין על צורות השאלות, נראה שבמוחון שלא יכין הראב"ע לדבר כן, כי הנה מחבר הקשוית האלה, כת פשעיו הניגר לעמו בון, כי כל יכול גם לקרב רוחקים כוועץ, ובאמת גברת יורי טאד במלאה הזאת, כי רואש כל שאלה נזען בסוף השאלה שלפניה,

שי', וכמו שקרה בחרוווי לסדר וארא' (ה'); ומטעם זה נאמר קרא הראב'ע לסדר יסוד מורה, וכונתו חמוד וקיים ניחת של ה' הנווא; והנה לעת האבא'ע הדבר הראשון, אגבו ה' הוא שיש, והטעם שישוינו לו לאלהים וכו', והוא בוגר העם הנושא את השעה המקרים, עני בפירושו הקדר על שמות (כ); וכן אמר בפירושו הנדריל לאמור: ואנשיך המתפרק מצאו כל דבריו הגומט שם עשרה וכו', הראשון יסכא בו כי הוא חיטר, עופד, וה' מקרים וכו', וכל תשכון יסכא בו כשל שנות זונגה וזה הדבר הראשון שאמור השם הגנבר, כולל כל שנות הלב והלשן (ג); וכן אמר בספרו יסוד מורה, בדברו אכן שהוא נושא כל תשעת (ד); וזאת ישאל מה הראב'ע ולמה סודו ה' וסוד כל הצמות והדברות, רק בדברו הראשון אגבו ה', והוא ראה'ע הילך בוה' ע"פ שמותו.

וכן השאלה יישט, והיא: ולטה נוצר העולם קודם לברא, החוכר הראב'ע איתה בעצמו בפירושו השינוי על בראשית אמרו: אין להזכיר להם גנבר יהום קרוב מתחמת אליטם שנה, ולא טרם זה המספר (ה); וכן על הרבה השאלה שיאל טה ישיב עליהם בספרו בעצמו, כמו על שאלה ה' ולמה התל מומר בברחו מאבשלום, ישיב בפירושו על התלילים מומר וכו' ואמר: אין לתמוה אם מצאנו בתמומי ביהתו במערה, תפלת שהיה

(ה) עי' כס' טעם זיקים (ה' פ' ח').

(כ) עי' נספלו כס' (ה' י' פ' ח').

(ג) עי' נספלו צמות (ה' ה').

(ד) עי' יסוד מורה טולחת טעפן (ה' ה').

(ה) עי' נספלו סאי על גרכזית טולח פינקלנדער (ה' ח').

מזה כמו שאמור פינקלנדער, רק תשעים ולא יותר. גם-node ל', שיש גוסט אחר בכב' אחד באקטופור (ג), וכי השתרתי להציג העתקה במבנה מטנו, ומאותיו בכב' וזה שפרש מלמעלה כך: שאלות ابن עזרא (ל'), אלא קשות כמו אצל פינקלנדער. עוז יש שם נספחות שונות במקומות אחרים, גם יש שם שאלת אחת, והוא שאלת מ"ד, החיטה בכב' של פינקלנדער, ולפי זה מספר כל השאלה זו צ'א בעית; ובין זה וכשה שמו עני ברותי לי נוסת שלישי המתקון ביחסו; ונורע לי שרש'ו ז' ויפמאנן חרש מחר משפטם שאין להרא'ע. סבלי להתבונן חילה על כל שאלה ושאלת, כי זו היו עושים את האמת, כי עתה רוא למחרין רוחם שנן מעשי ידי הראב'ע, והוא חרבן ולא אחר. נקח נא: למשל את השאלה נ'ד, אשר אין לה כל מובן, והוא:

עלפה יסוד מזרא באגבי יהוה.

בונה השאלה הזאת בגין רוק מברדי הראב'ע בעצמו, יعن הוא ישמש במלת סוד על שתי פנים בנווע, מלשון יסוד ועיר הדר בכו ונגלה סודו (כ); וגם מלשון סוד ודבר טר; ומלה מורה תאָר אגלו לה', שהוא מלשון וביבלו שי למורה (ג), וכן אמר הראב'ע בששו: שלשה שם מורהו, ועי' אמר המפרש בעל מעשה אבד ז'ל: אפשר שקרה שם מורה שם

(ה) עי' רשות ניינער ז' 2386 ס' ו' ז', וכפי קרא ה' כתתיק לר' פ' מן כפ' כה'.

(כ) יוחקל (ז' י' ז').

(ג) חז'יס (פ' י' ז').

באות אל'ף שמו, וכן רהיל גט מה: אשאל-מכם שאלות, והו: מה את שמו ברכבו בראש תחרויות, והו:

ד	זְלַבָּה	אֵל	בְּנֵי	חָם
ו	זְלַבָּה	כִּצְרוֹם		
יא	זְלַבָּה	לְבִי	קְנֵה	
יב	זְלַבָּה	הָאֲנָים		
יג	זְלַבָּה	בְּמַתְבֵּן		

ראשי תחרויות אחר מלה ולמה הוא אברותם, ובכמה שאל מוד: ולמה חמת התפקן בויה וכו', לרומו על עצמו ועל רוח מולו, והבן; ובדרך אחר יתרהו הראב'ע מה פשע עם מה, וכן לשאה עס רבה, ר'יל עס ייל וכדומה, נאמר שבסבון ראייה להמן שהשאלה האלה מעשי ידי הראב'ע הן, כי לא ראו החקרים הרבה ריש'ז, ר'יוסטאנן, פינקלנדער, הראב'ע קריא גיר רק על כי שוכות שדי קרש בתרומות כללה, אך לא על מליצה נשגבנה, כי' דבורי חול ואסטוריה, הראב'ע בעצמו במקומו שכות במליצה נשגבנה לר'יש אבן גאנע, יתרו שם כמו מה: כי עס בעניין, איש עס ימיש, גמוי עס חמי, להכחדוי עס הגדי; וכן יתרהו בספרו כי בן סקץ מליח עס פענץ, דרכי עס עני, עפו עס יגיע, גנד ערס חדיד, כי' עס ברכי, אחר ערס מופר וכורמה (ה); אך נאמר ערד כשם **שְׁהַלְּיָקָה** הראב'ע מה בהשאלה העניות, כי ראה בוגנה להמלחף נט האותיות אלו

(ה) עי' לפן ס' כ' וס' ג', וכוננס יול' ד' לתקן כס נכרנו מקומות.

קדם דבר אבשלום, וומור בדור בבא שהונבאו שהאה נגינה; וכן ישיב בעצמו על אלה טיז, למה שכב נרדם יונת בנאותי, ויאמר בפירושו על יונת בוהיל: ווישכב וירדם מצער הים ומוועז; וכן על השאלה מ' : ולמה אחר שנים שלשה, ישיב בפירושו על מלת אפטר, בה'ל : י' אשכבה מלחה וויא שנאשה אשה ושתוי, והוא השיר בעי' (ו); וכן על השאלה ס'ה: ולמה במשיחי אל תנגע בלשון ביט, ישיב בפירושו שם לאמר: וקראם משיחו כמו נסמי, אויל' כן היה אברותם נביא השיב את האיש כי נביא הוא, וברכת יצחק ליעקב נגנובה בכרכבת משה (ז); ועוד יש שאלות אחרות, אשר הן דומות לדרכו שאמור במקומות אחר, וכמעטם שפהacha היה נרדם בכו של מה שאמור על העט: ולמה אמרו ידרבר בלי' שפה, וממש כלשון הוה נבר בבירתו על העט, והוא: בלי' לשון ידרבר צח (ז); וכן שאל פה בשאלת יי': ולמה בערבות לא כובב ולא מול, וטמש על אופן זה ישאל להפוך בפירושו הקדר על שנות: ולמה מקום אחד בגנגל מלא כוכבים (ז); וכן ישתחש שם בכל פעע במלחה ולמה כמו ה', וישאל שם בדרכו הנפש ואמר: ולמה נברקה כו, ולמה שלשל עירק חם וביש, וכדרומה. והנה מכל הראיות הרבות די לנו להרוו משפט נון, שהשאלה האלה מעשי ידי הראב'עHon, אך לא מחר ככל ספר מלכון נאמר עוד, כי גודע שדריך הראב'ע להתחילה שרוא לרוב

(ה) מ' ג' ג' .

(כ) הסלט (ק' ס' ט' ז').

(ג) עי' מפלס, ח' י' (ס' ט' ז').

(ד) ט' ז' ס' (ה' ט' ז').

באלל סמואזא אחר, לעזרה בזה חוק ביהור, ובעתם טר היחס
הגROL מעל פני השאלות, כי באמת רוח הראב"ע דבר בון
ומולו על לשונו.

ב.

אחר הדברים האלה לא נתה עוד רוח בקרבי, כי ראה
דרוי ששאלות הראב"ע נשלו במאמר; ולמה כל הנשים
הביבה את השוקן, אבל אין אתה דרך הראב"ע להשליט
פחים באטצע בילדך וטש, ולעלום חותם בל מאמר או
שר שעשה בתפללה לה' או בברço סוסר וכחומה; ועלה רענן
חדש בלבבי, מה שלא שערו החוקים עד היום, שאין ספק
שהדור כאן בסוף השאלות עוד הרב דברים, ועלי לירוש
ולחקור עוד, אולי ברובות הימים צילל לי לפניו בכ"י אחר מה
שחששו מה; והנה בא לידי בשנת תהי' רשותם הספרים שעשה
רש"ש, סכ"י הנמצאים בער לידען, ווואוי שם בס"ס ה'
שיש כי אחר בילדען ואמר בו זהה: שאלות המורה
פבריסוי, שנען לו חכם ירושי ציפורי שכברם, והוא נגמג לוי,
אחר שכךם סמננו; ואחריו בן יבאו שם בהכ"י הדברים האלה:

אשאלאל פקם שאלאות לפקה זיה עית שאלאות
געילקה פטען קל חי ומגידען גן יוקאי

ובוטון נאמר:

געראו לו שיטקייד פקיד בעבדה האל וכו'
גינפה לבקותינו בגעם בירא זיו שיבנוקו
סימן,

שדי תחלה להזרטום. שמו אלטוגדו ר' פאטריה, מלמד שפת
 עבר בשנת ה' אלפיים ש'ה, בבית ספר החכמה בעיר אללא
די אינוש (ה), ובהכ"י התואר אסף בו המורה הבוגר בשנות עיניו
שנים, ובתוכם גם השאלות האלה, ותובב בשאנן פלשן
עלגט, כי לא דעת המבון הזה לדבר גוזה בשפת עבר, אך
מתוך דבריו נראה שרים לזרו: שהשאלות האלה באו לידי ע"י
כמה פבריסוי, שהוא פבריסוי כלאותן מן ירושי ציפורי,
והירושי היה המתאר שהוא חבר אהון, והסורה פבריסוי נתן
לו השאלות האלה, מיד כאשר קבל אתו מן דודו הירושי,
עכ"ד; אבל כפי הנראה תקופה הירושי הרצותי את המורה
פבריסוי, כי הוא העתיק מעתן שאלות הראב"ע הנמצאות
בירו, מקטת מראשון והשאר מסוכן ונחנן לו, המומר כhab עוד
בצור עין פירוש עליזן, ולא ידע סובטן כי יצאו הדברים (3).

ונונת הראב"ע בהשאלות האלה נאמר, כי בל"ט
הציקתו הרבה חסרי כל בשאלות שנותן, כי יש ביר כטול אחד
לשאל. מה שלא יוכלו מאה הכהנים לתרוץ, וכמו שקרה לו עם
אחר ששאל סמננו, מה פעם באשת שעורים שלקמה רוח,

(ה) פ"י כריסטיאן לידטן למלט"ס סכ"ל (נד ר"פ), והכללי די הינראט
סוח פער נספכל, סוכס נפער מדיד. וככנית ס"ג ס"כ ס"כ
כמומי אלטוגדו זו נ-צביבט צאנ.

(3) כמו פל בטהלאן סכ"ז נ-ולמאן נ-טעה תלון טלה, יונקל
סק פומו, כי סמליכים נ-לע חאנכו צטאפע פחומה, ווועסער זלאט זילא
לקלרטס, וכן פל כהאלאן ס"ק "ה, יומר: וסוזו גלוייס זיליגט גלוייס
ויעיל דכריין אין בסיס מוח.

(ג) פ"י נפירבו מ-רות (ג' יונז).

וחיש מחר השתדלתו להשיג העתקה נבונה מן הראב"ע ובגלא
זהו (ג), ומה נרלה שמהחזי כי מזאתו שיש בכ"י וזה, סקנת
מן דשאלהות הקדומות לרaber"ע ששן בכ"י אקספנד, וגם
החולק-בשני מן השאלות שכתבע ע"פ נס נטלאן, ולא אבד
וכן מן העולמים; ובוטון יתרותם הכותב-בדבריו מוסר. כמו שערורי
זאת פרקדים; נס ש בראש השאלות שיר קפן, והשתדלתו:
ששבתי ייחו קדם וכו', שהוא קדמתה להשאלה אלה,
שם אברט רשותם בחובו; מטפור השאלות בכ"י ליען נס ס"ט,
מלבד שיש שם שאלות אחוריות-כמו בכ"י אקספנד, אשר אין
לחוש אונן, ולפי זה מטפור כל השאלות בעית אהנה ורעין
וاعتיק מה תחלה הראב"ע מלידען, להראות כי רוח אונן
להשאלהות האלה, עם השאלות הקדומות הנמצאות בכ"י
אקספנד, ואונן צלח לי אחר תקון כל לחבר אונן ביהוד,
חול:

אשאלאל פקם שאלאות	לפקה זיה עית שאלאות
געילקה פטען קל חי	ומגידען גן יוקאי
גינפה בטהלאן	ונלחה נטאגה
לא יוכא לה נס גנות	ולקחה גערות
טאנקל גערות	ולקפה זינקה אונחאות
האודם פאשר זאנט	לעטח שפישן קטם

(ג)apseki לסת מודה (ספלו) והמנית על בכ"י גליילען וטמו;
Dr. M. J. de Goeje ותמלימו עטבלי כת"מ. דיטטוקן, הילט פטול.
לנטנות מעשי סנטוקה סטומ.

אשאלוּ בְּכֶם

(ה) כוונתו פרטיקולות מוקדיות בכיווןינוין, נסכל מבל' פטור לפניהם
בגון, וככל יותר קתדרת תרבות עליון גרא, אף יוסל' פון מאן.
(ג) מידי בטכניון תל' הדרומיות מודיס כי יבמש כל דבר, וגס
מנגינס נסכן עליון, טרי' כס' בער' חמימות נסכך קליליג' (ז' צי').

ל' (ה'), ומදוע לנו יוציאו בכהן הרגלים בג' נקיסי גניזו נבש. (ג') נמלת טעם יסתה הרכח'ג' בג' ספליו כמו כן, ובינוינו בס' מזוזה לנו יטבך הילעטת תחרת היה דכריו גנד ח'ול לא נכו.

שאלות הראב"ע.

הקדמה.

חַשְׁבָּתוֹ יִרְתֵּחַ קֶם
עַל כְּשַׁבְּכִי גְּלִילָות
סְמָל וּסְמִילָה דָּבָר
חֲקִים גָּזְרוֹת נְגֻלוֹת
אַחֲת לְאַחֲת בְּקָשָׁה
גְּפָשָׁה, וְלֹם לְהַלְלִיוֹת
מִתְפָּשֵׁת לְבָי אַפְּרִי גְּגָדָרִי
וְלֹא פְּקָדוֹת בְּעֵגָה בְּמַעַמְקָם קָאִילָות
אַשְׁלִילָה, וְלֹפְנֵי כָּל חַבְבָּס לְבָב לְהַלְלוֹת
לְבוֹן שָׁאָגָה יְשִׁיבָה, וְלֹבֶם
אַשְׁרָמָים אַכְרָא, אַשְׁאָלָכָם שָׁאלָות.

וְלֹמֶד תָּחִמָּת בַּפְּסִיפּוֹן	בְּשֻׁוּת לְכָל אֲרֹם
וְלֹמֶד שָׁכֵב גַּרְדָּם	יְנִיחָה בְּנוֹ אַקְפִּי
וְלֹמֶד בְּאַל שְׂעִיר	נְרִאהָה קָאֵל לְאַבּוֹת
וְלֹמֶד קְרִיבָה	לֹא כּוֹבֵךְ יְלָא בְּגַל
וְלֹמֶד נָלָל	עוֹבֵר בְּפִטְבָּרֶר צָר
וְלֹמֶד נָצָר	הַעֲלִים קְרָם גְּבָרָא
וְלֹמֶד לְעִירָה	אָנוּ לְהָ דֵם גְּדוֹת
וְלֹמֶד אָרוֹן גְּשֻׁרוֹת	בְּגִלוֹת גַּעַם בְּלִחוֹת (6)
וְלֹמֶד רְחוֹת	יְלָלָתוֹ בְּזָנוֹן אַפְּרִיךְ
וְלֹמֶד בְּמוֹעֵד	פְּקָדָה בְּקָדְלִים
וְלֹמֶד אַלְלִיטָם	מְאַזֵּן לְאַלְעָבָר
וְלֹמֶד בְּחוֹת גְּנִיבָר	גְּנִיקָול (7)
וְלֹמֶד אַשְׁעָדָל	קְלָל אַתְּ שְׁקָטָם
וְלֹמֶד בְּעַזְמָם	הַסְּפִינָה אֲשִׁישָׁ בְּכָל
וְלֹמֶד לְאַבְלָלֶל	הַאֲלָא אֶת הַסְּפִינָה
וְלֹמֶד בְּרָאָשִׁים	לֹא הַכּוֹ עַל הַשְּׁעָעָם
וְלֹמֶד בְּתִמְנָסָה	מְפֹרִים כָּל הַגְּסָטָם
וְלֹמֶד אַנְעָשָׂם	כָּן בְּשָׂהָר הַגְּרָלִים (8)

בכל מדרישים נחתת הדינין וכו', ויש עוד תופעתה לאגן על בנקה; וכי' גראנץ' ע' כפ' פקלר מל' ברמות ('כ' כ'ג').

ב) י"כ האגניזיס קטני קהומה וגס "ז'ווקיס", ו"ט לסס כמ" יותר מין
ה) פ"פ ח"ל בלחמו הילון גלה נכס (יום כ"ג פ"ג).

הנחות גדוליס ורמי בקומה.

ג) נספח חומריו של רוד גוטסמן פלגיון גלויה וכו', נספח לט"ו
הקדמון כי ינחי רכו בול סקליל, עי' מכוון למחוז רומי מרץ' ל'

נד	ולקחה סוף מורה
נה	ולקחה בבר טיני
ט	יימר מבר טיני
ט	תקפלה חבירתו
ט	כמן פוק פומולה
ט	נתקשרה כל דה בזון
ט	טפון ספאיו בחול
ט	ויתר בפער העופות
ס	ולקחה ימותה תחול
ס	קfid בירא ארכן
סב	ולקחה ארבע קבאות
סב	ככששה עגולות
סג	לא גבר בשום נבואה
סד	ולקחה בון לוי
סה	בן אונו חיים היין
סז	אל פגע בקשון ר bios
סז	אקרו ולא במואכית
סז	גנס בון החורי באפרור
סח	אנגנו ורא הפה
סט	ונקחה אברו הקביה
סט	נטשר לזרוין
ע	ולקחה לדור אפרון
ע	ונבר פלי קפה
עב	ולקחה קאל קפה

(ח) ט"פ דרכי ח"ל בנהר על הכתוב וחילול הרכס יוסיס, בסוף
פורה בירבה לאלו צים, ט"י יקוט חייך גרכס יוסיס, כ"ט.
(ט) ע"י כגד נתרול (ד' פ"ג) סולמין כה לילית, ומ"י בכת (ד'
ק"ט ע"ז) ומ"י גנתו (בש"ז ד' י"ג) לך בס קוריאת לילית,
פלמ' גראל"ע כתשו צישו כללה.
(ג) ע"י גמלך הנותן (ד' פ"ז פ"ג).

עג	ולקחה לא הגיר
עד	ולקחה במריא
עה	ולקחה לא כקה
עו	ולקחה כל בשירות
עה	ולקחה בעינירה
עט	ולקחה בשמי ג'וי
פ	ולקחה לא אשן
פא	ולקחה לא יופף
פב	ולקחה באל מקון
פב	ולקחה אליהו
פב	ולקחה שלמה תורה
פדר	ולקחה ספר מס
פה	ולקחה לא קביה
פו	ולקחה נשאים
פז	ולקחה מופר אין
פח	ולקחה מופר אין
	ולקחה מופת

- (ה) כינו מפי מה לע מיה ותחב לו חור דכלות, והוא לע
תפרק, וזה תלך רעל, וכדומה.
(כ) מ"ל בלחמו ח"ל (פסחים ד' ק"ג) געדרה לומות נלמר
זורה, זר נטה דין וכו'.
(ג) מלת יסעה פס כמו (טביה י"ז ו') ולן יסעה סלים, ובז
פליך לריכ"ע מלבון כמתן, וונטו כלן מפי מה בעילת גבאים
ימון כ' רק על תפלה חסידין, ולן יטעה זו לפלה שנר כי להס
(ד) למאר תנור (צמות ל' י"ג) כי תבל חת ללה, ונלמר מיה:
זה יטעה וג'ו.

קד	ולקחה בעיטה פרקן על ירי גביה גדרם
קי	ולקחה אין קנים שוריישון וכל הארי לאפיקם
קי	ולקחה לא נודע לך נשים לוחדים בנים
קי	ולקחה נראשווים הארכו שנוקם
קי	ולקחה יבוארות אדרום היזורים
קי	ולקחה טהורותים קפיטים יותר טוים
קיי	ולקחה נליי תפלים כס רעים מאובקם
קיי	ולקחה ברגנים ליאוין ליר עברים
קיי	ולקחה ישרו מליקת בעמבלק
קמו	ולקחה תשאל חולק על רב דמי תקופה
קמו	ולקחה אפר קהה בטמאו תהוירם
קוי	ולקחה פים קרים כס כורקים אט בטופת

- (ה) בצלגה טו מוקדים חלל על יונה גענאו למא סככ נדס,
ופס יטעל נמא צלח כי נהי נדס.
(כ) ט"פ דרכי ח"ל בלחמוCMD מילא ניכס (פ' י"ג) ויל' מל מ-
סוי מדייס, גמלו זומו ומנלון אה כעומס, חד נעל אה קרכשת,
וחוד געל אה המתפטלן.
(ג) כינוו נל פיטול, וכמו חמומיים ניכט'ו: ועל כיריך שמתה
נכרכטו, וכן נלמ' חמאלים יון כו"ל: גדול מיל סומס חותס
נכדר יטעלן טו כל צדי, וכן גמוייס ניכרcta סמילה: וויל'ו חתס
בלות נירית וכו'.
(ד) קוקו ומוחת גודלה לילדי כי ייכלן, כי יוכלו מכב

טט	ולקחה לא זהה
צ	ולקחה בגינויו
צא	ולקחה בטל תחומים
צאב	ולקחה את קשווין (ט)
צאג	ולקחה לו אקריות
צד	ולקחה זה עת גאות
צדה	ולקחה זו יראי
צדז	ולקחה מליון תבוננה
צדז	ולא נשר מלון עלה
צדז	ולקחה מזחה נגעש
צדז	חצב לו קבר גנאי
צדז	לא גבר קבת אפר
צדז	גבור עוז עז מזחה
צדז	לא תיזיר טsha בקנוי
ק	ולקחה גיד תקעה
קא	ולקחה כל יוננו לא בצע סוד שעטני
קב	ולקחת גתלה על גב לא זטח אשלים
קג	ולקחה גלמי אשלים

(ח) ט"פ דרכי ח"ל בנהר על (טילוכן ד' ק' פ"ג) סולמן תוכעת כל וכהו
תוכע נאה; עד להן נמל ניכ"י למספ, מלון וויל' נמל ניכ"י
ליידן.

(ט) ס"י מיי סולטן זה אלן ח"ל, ס"י חמם וס"ר לוד
(ט) פין ימות פ"ט פ"ג) ומוקוד טהלה זי אלל טל סלים חמא, וויל'
מל סלים לוד, וויל' סלים סולטן, פ"י כלות (מאנס ז' ח') ל-
טאמלכו לארכו.

כלב	ולפה ותקשה	הפלח באשר יומם
קלג	ולפה נפחת	וילבן באשר שירף
קלד	ולקה ארי טורוף	איש לול ובוא אל אשתה (ה)
קללה	ולקה משה גתקשה	בפטשנה בפונקה
קליו	ולקה בקרקה	נון לסת בשכחה (ט)
קלו	ולקה אם בגאתה	בצצת היא צשוויה
קלות	ולפה גאטפת ביריה	העלם פלא דר
קלות	ולפה גאטפת ביריה	תפוחן אף צבאות
קלט	ולפה גאטפת ק"י סבאות	קס עזירין על פאנגל (ו)
קם	ולפה מלך פרוטיגל	ויפא הדרורים
קמא	ולפה בינוים	לא יברחו שער ראמס (ז)
קמב	ולפה ציטאל לא רשם שט עזון בענין (ט)	ונישו אבריקם
קנג	ולפה תפקונן	בקבילה רביות (י)
קמד	ולפה ארי נפה	בקבילה רביות (ו)
קמה	ולפה בשבעית	בקבילה רביות (ז)

(ח) עיי' נס' הגרת כעל חיס לר' קלמיום (פרק ג', פסק ט').
 (כ) עיי' סנדליין (ד' מ') וככ' סמות (ט' כ"ט).
 (ג) עיי' נס' פעל עצמים המכרי (גד מ') ויל': סוציא יוזם מלן
בגוע כסאו.
 (ד) נאכפיו יסוד מולן צהר ג' יולמ', ותעל גם יטנוול מל חאהר,
סיל יספּ מלוּ נסואס.
 (ה) נאכפיו טל דיעול יהמר קרולינ'ע (ו' ג' ל"ה) כי דיביג נג'
ידע כענום פון.
 (ו) עיי' נס' הגרת כעל חיס סמכ (פרק ג', פסק ט').

סכתוב לר' שמואלaben גאנמע

ב.

סכתוב שכחוב הראב"ע אל ר' שמואל
ב"ר יעקבaben גאנמע רב בעיר קאבס.
ארי קם בתרן צאן זוניה לנגן
ולשכת קפבית ארי, אל אריאל (ה)
גונרו יכאר השובות לשואל
ויזטה פפנוי למו אל למואל
ראות גר לרבנן בסוד בל קנאאל (ו)
וומוקתיו? פלענו אן אל פונאל
הילא הו ארכניאו, ואות בונתו אל
לעלוטו יטפר וויאל, ביאז,
קונרא באערץ פארון יסראאל (ז)
יקלא בשמק שמו אל, שמואל.

(ח) כוינו כי על ידו נכתה כמעט גאכוניל ההליכ במקרא,
כמו זלחמלו חיל' (מנלא י"ג) היה וכוס זה נסכלל.
 (כ) כמו למולן כוות זלמס חילן מצפס פולן אין סמס זונת,
כן בס נל נבכו כל כרכ' חמולן, יולא כסוד כל מגולן וצפסט גולדק.
 (ג) פ"ד זלחמלו חיל' (כתנות ל' ק"ד) מזוקס היה כהון
קילס, ותיח' נקרת הילן.

קיט	ולפה מלוליה	ויפעל נירוי זונאי (ו)
קב	ולפה גאנרי	פרדקה גאנרי (ז)
קכא	ולפה בפוקש	שטענו אנטז'ו (ז)
קכבר	ולפה קבמות רמות	משיג אנטז'ו (ז)
קדבר	ולפה בני יוקעאל	ההרים אל יוקעאל
קכתה	ולפה אטם אטם	טרובט מבל אטם
קכו	ולפה זה כל צפינו	נוילדה אטם מטה ורבנו (ז)
קכו	ולפה לא ישבות	לא איזט שלר גבוח
קכח	ולפה בונ יוקעאל	על הרראש ברוחות געל
קקטה	ולפה גה לבד גלב	נס עזים ווועי לב
קל	ולפה קלבת בת יפקח מתנות עז' הקנרט	ולפה קלבת בת יפקח מתנות עז' הקנרט
קליא	ולפה תפזרים	אשוו רב פלאי מטה (ז)

(ח) כוינו ק': נוש' מס' טען דוד נלהת חורייס, ויסדי זונאי
הפללו בסכלו חסלוס.
 (כ) כן נלמר נווחוקל (כ' י"ז) ובען זילוי, וכוכ' מון סרכ' וטוכ'
לטורה, ועל יוז טו חדס ייל גודס ליטון, וט' נס' סרכ' סרכ'ס
לגד' ק' מיך זיל, גהאר וווע אקקלו גלטסן גלטסן.
 (ג) דילע"ע פליישו טל גלטסית (ג' י"ז) ווילמר סס:
וכדרס יי' יוכד נולדה גון חותומות, נס זס זטס וולס גל סוכיל
סכתוב פלטן צנחס טעה זטס.
 (ד) נאכעלס י"ג נקודמת בל מודע גל יילו קמ' לדיס' נעדות
הניעס, ופה ייכל לאפק מודע עז' טולר סמוסיס.

קמו	ולפה גאנן תקל	אנטז'י גאנן תקל
קמו	וינקן פון דנטטען	וינקן פון דנטטען
קמו	וינקן כל צפינו	וינקן הווא יונר קרא
קמו	וינקן קר דובוב וויל	וינקן קר דובוב וויל
קמה	ולפה האלטיך אטח	וינקן דונקללה
קמט	ולפה מס' לה לאלה	סוד פלאות יוקעאל
קג	ולפה לקל שואל	לא פון אט ש אנטז'
קנא	ולפה לאשר גאנלן	סוד אטר סוד גאנלן (ז)
קגב	ולפה לא יהה חוליה	כל מפא זולל
קנגב	ולפה זה וויהול	בחוינו עשר גאנט
קנוד	ולפה לא זיבור אש' הוונט	טונטל גאנטי
קינה	ולפה נברא זונז'	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה לא יטס עעל קיטו	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו	ולפה גאנטיך אטח	טונטל גאנטי
קנו	ולפה גאנטיך אטח	גאנטו פאנל שמו
קנו	ולפה גאנטיך אטח	או פאנטט אטאלן
קנו	ולפה גאנטיך אטח	הפסל שטס כל
קנו	ולפה גאנטיך אטח	בחוינו עשר גאנט
קנו		

יתאחד, מודה אתה וקעב אחיך, לא תסלה בכם אופור, בשחת יקר וספר, לשמר בינוינו רוחה ברית התעדלה, האבן. דוחאת תהיה בנו לעדרה, רומו לאבן שמואל המארה, בנגנויים, בספר שמואל איש האלהות, יוקת שמואל אבן אתה, ושם בין המצעה ובין השן, ויקרא את שמה בגין העור, ואומר עד הנה ערנו יורתה (ה). ואת המנוחה החלוצה אלוי, זאת נחמותי בעינוי, ועוד לא גלית ספקומי, וארה בחלהוט, וזהנה יד היהת עלי, ואשמעו אתה מדבר אלוי, ביד הנדרנו נשך מסורה, לכין חוק אל תירא, כי שם תבאו לך תורה, ספר תורה, וఈ עטרת טו לראשך, וויתן מעדרים לנשך. וכאשר לבני שר, ספר הישר (ג), בקהלadol קראתי, ספר תורתה מטאתי, כי חפשתי גנטוני הורה, והנה הוא שמואל בן יעקב, הוא אבן ישואל רבנן שמואל, פשת בר נאן יעקב אשר שאל אלה שבר תורה, ופרטן שמואל שם, אל, כי בכל מקום שהראה נס בעולם יוקרא על שם בנן זיבך שם מבבח, ויקרא לו אל אלה ישראל, וכיויצו בו, יוכן משה מבבח, ויקרא שם יהוה נמי, ועוור פרתון שמואל שם אל, כלומר לדו אל, בעין אני הום לדרתיך, כי חפשתי בברור עראה אמאא בתרב יוי, ושימנו בנים (ד); ועוד פרתון אל סימן (ה), להוות כי האלי'ך.

(ה) ספקון סלט סימן (ו) י"ג.

(ו) כינוי כי כלוי סמכתק הנזכר, צפולה מסכל תלויו כמיין כן זו ספיר.

(ג) עיין סוף טולו, וכן למ"ר נס' ספס כוכיה (ד' י' פ"ג) וכן סמולל מגוון סקלמי, רק טפמו זמו' לו.

(ד) כינוי פלט כחתיות קלו'ג' זמ' זמן פסמן.

[יבו אברם אבן עזרא, ברכ' עז' 2]

מי עליה שמים וירד ויקח מבני המקומות, מקומות בני אלחים ודוכת, בחרן אבני אש החתלה, והזרת ממימות, אבני שלמות, אבני קרש בידים תשושות, אבני גור מונוסות, אבני שםوابי מלואים, ותמהנו כל הרואים, ומארמו דבר גודל עשה ילודasha, וויתר את האבן הרואה, מדי אבר יעקב שם רעה אבן פראול. ויהי רבר שמואל (ו) וטלא טוים חשבובים, קש חרות (כ), על אבן בנן פנת קרצה וטלא טוים חשבובים, לחותה אבן בתוכים. באגרת לבנה החפר, במראה אבן ספר, בה החוק שמט, על אבן אחת שכעה עיניגן, שוויה באבן השתיה, בהר המורה, ותויה על ראש בן עזיה, אבן יקרה, יוינן לבוי וכשוי, כי אלחי אבי בעזיה, ובבעור עצפה, קראתיה המצעה, לוכר כי שמואל במצפה, ובשני פתוחה אשר כפותו החזן, קראתים בתו דשן, ואמר צאורי הענק, באירון ענק (ז), כי ענק והמצפה במניינות, דרך אחת לשיחן, ואראת חרויו האבן בחדרהם, ספר גורם, כי מספר שן עם ספרו

(ח) כינוי כי אכיו יעקב לך מה פמתה כו' שמואל מקרים (ז).

(ט) פלאר נפתח לת' ספר כתורף, או נילא כספוקן רלאון זס' חמואל, כו' טאניד ווית נילן (פיין כספה (ז')). וויתן כען פנת יקרת קינוט על זורת מהה.

(ט) ז' גלחט כלח מכתכ לארליך'ע בחכמת כתמונה, ובגעש עיסס הס אטגעש וככוי לחת.

(ט) פס המכתח קודס כלח לו' ר' גלחט מוד סי' זיליס, והארליך'ע קרול לחותס נתי' בון, ואומל פליסס זאס' כלולרי טען, מן לוי' טען, וכאלון נקצלו כעדי, וטלון פון' ז' חמואל, כמו קקלות גתו מקודס נטי'ו: מקריל גלון גלון.

דעת נצץ טים, זאל חטףעו (ט).
15 עישו זכו' פקציאו בערנו קוקר.
חיטים, זבלעניר בדוב חטפעו (ט).
באו ריעבם לחתונות, לחתמו
ליחסים קפודות, עד אשר פשבעו.
באו צפאים שאבו מפיעו.
20 שבלו, זליין זס' שמואל גבעו.
זקיטו לאפיטו, כי ברוקם באפט.
סיטו, בנו' רישע, ולא רישען.
בז' שפクトו אנטז' שמתה, אם שמו
שפטע אכלי' לב', וו' השטצעו.
25 טובו זטיטבו בפומטיו בבי'
זיטים, לאל בע' זו' בז' שפטעו.
להה' לפורה בשי' גתנו.
ויררכו, קש' וו' זקען.
באו שנות טבה זילט' בל זט'
30 אפל, זיטם פשעליטים נבלעו (ט).
הטמברו, עלי' גדרני' גדרן

זבקט' שחקים אל' גודום נבקעו.
או קאדרות אל' בול גבעו.
גלב אונש אל' בלאכט' גלען, עבי'.
צפרא עלי' טדים וו' גבעו.
טהוא שמואל גז' קמי' קבפה לאיש
חחסב, זבלעניר אנטז' גבעו.
פשת אליטים זוא' זוא' והוא נספח ואיז
פדור, וופטוח נבניאלו גנדען.
גלאמי' תבוננות גפקחו על פון' בל.
10 זיע', זבלעניר זלז'יך זקען.
טהוא מאשיך עלי' זריך עלי'.
וואר, זבלעניר בשי' חטפע.
באו זגן עזון פותם, וווע' גען

(ט) וכן אמר הראליך'ע בס' נאות (ד' כ"ה) אין יותר מכתכ כוס צאום נידיש, צאום טולא למיטלה חוץ מטהל'ז.

(ט) כינוי כי בטל' כספוקן פז'ו לה סקות ז' לסייע על פינן דמאל'ז רק פנס החת, והות ז' לסייע זון מזון כלל, וכונת לית וווע' גויה.

ולבי ישתער
זאת לא אdots
וירוש הכא באלפיו
באי באלפית אdots
אל יט' (6)
סבא מיעיש (5)
ופה עיפה
סבא קינטו
ויצד לי פטה (7)
זאיך נגין גאלם
סבא פלאץ קניה
קברם, בפאיו יפבאן
סבא קנעטס
קברם קביס
וישם שפת
סבא פצחה
וישלב בקרטאון
סבא מאונט
וישב לבלחות
סבא פטניון
וילרי לוניה
וילקה עקת
סבא פאניה (8)
סבא מזרה
ופה עיטה
סבא פטיזן
לדא פיטין
ופה יתרוין
סבא פשטו.

(6) מלון ופסו זכי ידי (כלהות מ"ט כ"ד).

(7) מלון טוטו וגלו (ויל ד' י"ה ושיין ז"ב).

(8) ציין נילס (ד' סח) אמר ליס מוה אין מוח, וכגווה אין אין

והגרוד האיב מצורו, יוקם במא ביריו, והשם אשר כמספר
הרם, כי הוא הנזכר בהרבה (ג). ומונמי מכהבר, כי בשל יוקמן
מלך. ולשען עלגוט המכמר לדבר צחות, ופתח פי ולא נאלמו
עד.

יהי רצין מלפניך, עוזה שלום בטרוכיו שתנתן שלום
לאחבי תורתך, כי הוות תורה, והוא שורה ושם מפור בראש
הכתוב בספר הדראשן בתורה, ושם בין הגדרול והשיני, מפואר
בראש הספר השני, ושם בין הקפן מפרש בראש הספר
השלישי (ג), להוריין כי הוות ומשפתו נגיד כל התורה, תורה
אחת התורה בפיו, וועליה לא נמניא בשפהו כי מלך (ה)
צבאות הו.

ישאו הרים שלום לעם ונגבוות בגדקה, הוות הטו
השלישי לשם שב, שבו לשם וכור, שהוא נקי בפה ובר לב.
שם איש תם משכובו בכור (ג); שאו שלום כארבעה בכנפות

לכן צהס גת מי מהפיה; וכל צחות הגדיות פה מוד מלול, כי
צחות קהומות פוכליים ככמי קזרת.

(6) גמלות גנס, כמה, יעלן במספרן מלחים וולכניים
ומונגה, כמה גמלות גנרטה.

(7) נספער לאלון פסקון לרהון בתורה, כללותו גלו לאלון גת
פאמים וחתת אלון, זה גו חותות צמול, נספער גען זי נספוק
לאלון זס עפק נספוק זי זס יוסוף, ונספער גלען מלאר נספוק
לאלון, וילך אל מטה, וילען גיטס זי זי צמול, יפק נוי
סנדול, יוסוף, ומטה.

(8) צינו יי' ר' אן נגמצע חתס גת צמו, מלול אין יעכ,

ה אגרת הי בן מקין.

שטעו הכתום ملي, וודעתם האונו אליו, בינו אישים
וישושים, והקשיבו בערים וערי, כי אמת יתנה חבי וספתה
שפתי מישרים. אני עוקבת את ימי, ונשחריר את נחלתי, הנחתי
מקומי, ומלוחתי ועמוי, כי נחרז בינו אמי, שנוני גתת לא
ברומי, בחרוי לטמעו, ולבקש מרגוע, כדי שגונה רוח ונשמרת,
ותנפשה נשפי ותיחדר ייחדרו. ועמי רעים, לדורי שומעים.
ווארה ונינה איש זון חילך בשירה, משבח לאל ומורה.
בדמות המלכים, והוויה בהרו המלכים. לא החליפו חותמים,
ולא שנותו החנים, עינוי בעין הרים. ור��ו בפלת הרכונים.
לא עותה קומו, ולא כשל בור, לא בהתחה עינו, ולא נס
להה. שנמיו סובבים כריית רודמים, חכו מתחמים וילו מתחמים;
ואמר לו שלומר ישגה, והחכמה תמייר התגהנה, ולעד לא נשגה.
בן כי אחת ומה שבר, וכפה מלאכתר ואידיה מקומך? ויוננו
במלים, סמלאות באבני מרגלים, ובדברים סדרם, כתמים
ואורות. ויאמר לי יטב אליהם את שבר, וויה כנורו שלומר,
יהי תמייד בסכלך, וישמר מלבד גנך, הי בן מקין שם (ג),

(9) גזען זה פון צבכל קטעל, ונירע הי בן מקין, ומוקן לדעת

הארץ, ומואבעה הכתום החכמים, ואלה שמות: ואותה קה
לך בשמות: ראש, מראש בשמות מעלה, ושם קכטן בשם עט
מספר אותיות הכתוב (ב); ושלוט קדרה והמש מאהה, שהוא
בתורת ה' צבאות לעד ולאות (7). ושלוט מבן שלשים, שלמד
הכתם קדריסיט, וווב עס ה' ועם אביזם. שלוט מנגול בינוי
הלהפיות, קפן בישנים וסיגיא, ובגניות, ושם שקל כנור
האותיות (8). שלוט שלוט לך, ושלוט לעוויר, ככוכבי השמים
לב, או כחול אשר על שפת הים, או כפי גדל מעלת
אבותיך, או כרחב ברך וחכמיך, או כפי מזוריך, והתחלל
במהלך, או כעט האותי ללכת אליך, להסתופך בצלך, כי
שם ה' נקרא עילך; וככתב בוים השילשי ברביי להדר השני,
הוא חדש זיו, רמו לוי תורה, כי תורה נקיימה בשיך ושם
אברך, לא ימוש ספר תורה והוא תפיך, וכן בניך לאוותה
ולגיטם, ויקום מוחה רבנו גיטס (9), ואני זאת ברוחו אותם אבר
ה' רוחי אשר עילך ורבבי אשר שמתי בפרק, לא ימוש מפיך
ומפי ורעד ומפי זרע ורעד אמר ה' מעתה ועד עולם.

ס' ס' האן יעכ' גו' טעו קאלאטי מכם. אכו לפה וככ' ס' ס'

הוּלָךְ, ורבה השקפת והאמות ישליך^(ה), ואשר מטינך, מטינך
ומעןך, בכל עת קצף, הוועך, ובכלי יום ועם, נזועם, הרבי
ולקרובי יגנו, וסכיבו שביבוי ישרפו, חסתו באש הכרע, ו
ובענין כלhab יטער, בכל דבר וחטא ושותה, ומכל אמת נטה
ושותה. דמיינו באירוע ייכסוף לטרוף, וככתר יושב במתרים
ולטרוף^(ו). ואשר שטחאלך, מפישילך ומכלך, לעולם מוחל ומקורה,
וחדר חמד וחותאות. אם תבחשו מכתש לא טסיר בעליין
אלתו, ואם תבחו בפסח לא תחרל בסילוחו. כל אלך יארב,
ולא ישבע מהוב הב. ואשר בחוכם, לא יבין ולא יחכם. ושוא
ירבר והבל ימלל, והזרק יOUTHOT וחותאות בלבבו
ואנן יחווש על משכובו. לא תשבע מראות עינו, ולא תמלא
משמעות אונגו^(ז), ואחת אהדרים תשק, ולך להט אהוב וחש.
ולא תרע כי החלץ באחרותם, לא מילט ששתיתותם. יהויה
אשר אש בחוקו ובגניו לא תרשנה, אם הילך איש על גחלים
ווגניו לא תרונה, כן הקפה בלבך פהה, והסתה גגע
דרכיהם. בני תל תלך בדרך אתם, מען גנול מכתבתם.
כיו ריבם חלויות הפלו^(ח), ועצומים ומוגבורים השפלו^(ט). דרכיו שאול
דורכם ומגלותם, וגביב מות נתימתם ומפלותם. פשל בטל
ושלשל עליות, והכגע השטה מהם במוחותם וחותאות בלשה^(ד).
ושפטם בצדך ומשפט אל תהה. ואשר ידרב מטה הכל ושווא,
לא תאהבה לו ולא תשמע אליו, כי יתנן קלו אל אהמן בו,

(ה) כונתו על כת מדינו.

(ט) ואכל מימיקן, כונתו על מדת כקס.

(ט) ואכל מאטעלן כונתו על כתהו, כמו הילך וטיפה וכלהמה.
(ט) כסטה מאטן צפי כוכ (חלהס ט' ט'), פפה פיס (טס ק' ג').

ולער הקרש מקומי, ומלאכתו אשר אתה רואה, אעשה ולא
אלאה. אשוטש בכל עיר ומدينة, ובכל צד ומגה, ואני
הררכי דרך הכמה, ולמדני דעת ומומה. ואחיה אצלו אסן,
בכעל המון^(ג). בצלו חמדרי ושבדיו ולא אעתק, כי פרוי לך
ערוב ונתקתק. ויאמר הרבנן פניך העדרה, ואוורך הנירה, כי
אוניך פהוותה, לשבעות תוכחות, וגפשך נכהנה, לנקנות כבכהה
ובינה. וזאת המכלהה אשר אני בה בחון תזוק, לעולם לא
תobao ולעד לא תשקב, כי היא לאמת כמאנים, ולהוות בעינים;
והסנית אותה ימש שגזרות^(ט), ואלה הרורים, אך בר
רוים^(ט), אין ירידים, כי אם מוריים, ולא ייעטים, אבל
מורעים, ולא אהבים, כי אם אוובים, מצרים וחורים, פורשים
ותומנים, וגבורים ועצומים, ואסרים ומענים. אשר אווש וגאל
מהם, וחטא ילך בהם. הנוקש בככבותם לא יטלא, והגנבר
ברשותם לא יפלט. בני סוד מאהליםם, ואל חפן אליהם, ואל
תשמע למלהם, כי לעז יוזנו וגליהם. והאחד אשר לפניך

הרכ"ג ט' סוף פעל טומד, עין פטילזו על יולן (ט' ט') ופה מקין
תאל לזכם, וככינה צוות תמד ער, ע"ז גתתוכ (קהלס קכ"ל ד').
סנה לע' יונס וט' יין.

(ט) נסכה'ב (ט' יין) נסכל נככל המון, אלך פה ז' נככל המון,
כמו ב' ב' נסכה'ב, וככינה כי סקיי תמן, כמו ב' נככל המון
על כהן ער, וככנתם כל כעולם נתן זידן.

(ט) סמלולקה אלך נא כוון וטוקן טול חכמת גיגון.
(ט) ג' גודז'יס הילך וודיס, כס סכתות פגופיות טיט נלהס צאו
כלמין, וככעמ, וגתחה, וצלהמה.

קרכנו אלה... ופדרנו עליה, והפשיטנו בנתנו והשלכה,
חוירני ערום להרבה, ויאמר לי שתה מים ממוקה, ונולדים
טחון בראשה, כי בה יחבר שבריך, וירטאו אבריך^(ט), ויהיו
לק' בגנים לעוף בשמיים; ואתה טמיי התהים, אשר לנפשות
פחיות, יטווים פטמי מכאבים ונגעים, וחלים נאומים וועט,
ויהו לי בצי, להטוש שבריך ואביך.

אני, כאשר שתיו דרי, ונתראתוי מחלוי, שלח ידו
ולקחני, וממושלות העין העלייני, ויכיאני אל מדרינה, קדמתה
וישנה^(ט), הרגנת אהבהה, ואוכלה יושבה, בתוכה אהאליט,
חשכיהם ואפליטים, המשט רוחקה מהם, והויה לא יויה עליהם,
ואחריהם עין תפיה, בהרבה תאבה הדחפה, מקרויה איננו נסתם,
תתחטף בחמר החותם. ובמדינה אנשים, דלים ווישים, מירום
פעט ווישם, והמה בנינים וגושעים. רוחאים הבגנין יתרכטו,
והורשים יוסטו, ואחרמנין יסתtro, ותהיילים יעקרו. והכל
ונפלט במושק, אין דורש ואין מכחק, אין יעמדו, ולא
ייפדרו, והמה מקבאים ומחייבים, מאוביים צרים. אין להם
שקט ושלחה, ונחת וחרווה, כי הדברים התובים, בריים
מעברים, הדרוה במרדה, והשמה בנטה, ווישחן באטן.
היהודים לא יוכאו חז' בדעתם, והקלים לא ירוינו בקלותם,
ואנשי תול לא יגלו בחולם, כי עת וגבע יקירה את כלם. ושם
קרי השטן גבוחות רומיים, בהם יונגה עטום ואלטום. הדחד
ויתהיל בארקים, והשנין יופק בשתקים, גם חסר לא יחשך

(ט) סמיען פה סיל' חכמת פגין, וכרכינך נו סיל' למד' סכל.

(ט) סמלינס סולת טול' פהן לאן קמנ' יונס פלא.

כי שבע עזובות לבנו. עשה אתה אסוא נבי' והבניל, בפרט
יפות הימים וגונס הצלג^(ט). שומר דבריו ואל תשכחם, ולעד אל
תונחם. נזרם חמיד בחברך, וכחכמת על לו לח' לך. יהיו לך
לבך, ולא לזרם בלעדיך, כי יטוח על חם לדראשך, וענוקים
לגדיריך. ייכלו בטבר ימיך, ובגניעם שנוחך.

ויהי כאשר שמעני מכנו אלה הרבנים, אשר מפניהם
ירקרים, יוציאי כי הסר מנוסרו, והטמבר מסרו, והטפל דבר
אחד מרבריו, חומס נפשו משתחווה, וועלך ידרחו וממיהה,
והמחזיק בדם ואוותם לא ירפה, לעד ייחיה ולא סופה, כי חיות
הט למלזיאם ולבל בשור מופרא; אמרתי יישכני תחירך גורזה,
אנילה בר' ואעלצה, ברודיך איצמה ואישוש, מיין הרקה
ומעטס. ואמר לו לא חוכל לויין גנדי, ולעוף עמידו, וככפריך
נשברים, און לך נברים. ואמר כי יון לי אבר כינה, אעופה
אסכנה. כי אדרוני, אל הפן אל דוני, כי אליך גליית את
רובי, ועליך השלטני יחבי, ורק תוחלתי שבבי, רפא חלייך
וחבושים שבורי. ווילכני דרכ' קרובה, אל ארץ ארכחה ורחה.
תח'ך לשילשה חלקס, עמקים ותוחוקים. תחלה האחד מהט
בבאים, וטוף בטעים, וטונם גושאים, אשר דמת העקרות,
ההادر במויה קעטו, והשני במערב ראשיתו, וזה מותה על זה
יהל אורה, וזה מותה יבש הדרו. אלה חלק הארץ בנלה,
בראש וכתחלה. לא יוכל לכלת אלה המקומות הגבוחים,
כי אם איש מלא רוח אליהם, ובקאה האין האת עין תיבע,
קוליה טרוחק תשמיע. פלניה נהרים, ומימה יטם אדרים,
מרופים כל כהן ומחלה, ומעלים רפואה ותעללה. ואנחנו כאשר

(ט) כונתו נכלת זיכרנו ימי קוזון ומותם גולדס.

ומעוקם. שרשיה על יובל תשלח, וונקתויה על פליי מים תפרוח. בימות תנשא אשכלותיה, ובכחף הפסל עוללה. שפיה נסחרת בעבס, וחלמה מרים ברביכים. ענפה התוף טפש, ונופפה החבע בשיטים. בנחילה הנשוו הרוכבים, ובערוגותיה הזרחים השינויים, על חחיה כל מגירים הדשים נם ישנים. התהרים נתנו פליהם, והתאנס הנגנו פגיהם. והגען הרקית, והדוראים נתנו ריח. ועלינו נון הנגנס, אל הרום גבוננס. שְׁךָ בתם אופיר, ושחח יקר וספיר, וצפתה ונחשת, וצפתה וברקת, וביריל ועפרת, ודרה וסורת, ותריש' וברלה, גפרית ומלה, וכל צפת פענת, וחתת התהרים הנביבים, ארין וחתת זדים, ובכובוהה מוקפות במטה, בתוכה ליליט' בקיעם, ומפניים נובעים, נבעות בקעות, גלים וגלהים, ומדברות גנהרות, ואגמים יומים. יהבו גליהם ותמכרו מפיהם. ווועעו הרום בגאותך, ולא יעברו חקיך וכוריות.

ויעברינו העטוי החם, וויאננו אל גבול גודל מהט, וארא רוחות וסופות, נשפות מורהחות, וסערות ווועות ווועים, פפרק היסים ומשבר פלאים. שמה הברקים יועיוו, והריעוטים ייוציאו, והענינים וככבים, והגשטים הנבקים, ריביסים וויסיסים וחוויסים וטלס, מלקשיס וציזים ונולס. ושבה אבני הברד בחתק אוצר חותמה, חזקיות לעת צר קרב ולחלמה. ואחריו הנගול הוה אש אוכלה, אל האשים עלה, גהילט' בזעירם, ורשפיים סערירם, להביה בחרביכים, ושבוביה בכוכבים. לא יכבה הגיטים, ולא ישטחיה הרים. הפלעים יטסו מדרותה, וווארום יבו בשולבותיה; אכבי אבנין דאותו אותה, וחוותי את דמותה, רפו רוי, וכשלו ברבי, עשו מכם עני, ונפלתי מפחד צל פני, ולא יכלתי לעמור, כי

טַהַם (ה), כי השמש חורח בינויהם. הקון המתהיל יחולק לשתי רוחות, והמעופף לעשר טשפות. חפסה חצינט מונגים, והמשה תכינט כהם מכבלים, אלו לאלו יגעו הרוכבים, ואלו מאלו שומעים ושותרים (כ), עד שיביאו הרוכבים אל מלכט, והמלך יבן בהט וייחבם. ושתי הרוחות, הומות ומשותחות, אחת ככבר בחרון אפו, ואחת כחויר בתאורה ושאטו. זאת תבלח לבנען, אתת תהתה לאבל ווילען, וועליהם שמור איש פסקן והקס, ייכין צלבס ווילוח דרכם, יסקל ארכותם, ווילס מעגליותם. משחת ומota יוחיקט, ובשלות וויתם ירכיקט, מרושע ופשע ימנעם, ואל האמת וציק ניעם. ובגובל אלו האנשימים, כל מני חיה החובש. שמה יונס וצפרום, וווערבים והווער, גנאה אלפלט' וככפרים טורפים, פרדים וטסיטים, אכוסטס, שעעלט' ווילט, אנתנות ומגלט, חמיטים וחליטים וצבים, תניגיט' פהנית' וווקריים, צפראעים ורגיטס, וככל אשו בימים מגוני (ג). ווירידני מושך אל גנט אגונות, מכון עפאים קלט' פרי וכל איזט. עליות העופות ישבנו, ואטחה יציצו, ברימה שורקם, מסקליט' יונז' ווינז' כליס.

(ה) נינו כי רחץ דל יתען ימנע חונן ובן פטטי קדינות, יען גאנט תולע גילען.

(כ) כוינו על פערקה חוביס, מבב תולויס וממחס פיניס, עיין בפירוש לר' ר' דל ספל לילס (ה' מ' 7) ובפי רוחות כן צחי מזות נילדס, פצעם וסתורם ניגול.

(ג) מונס, כמו לונג נב (חווקלן כ' י), ולדעת זונט פון גלו ווועט פלאג, ומונס פה וכל אלט נמי מונס, ודס פולויס גאל יונז' ווינז' כליס.

ובטולכה הדשנות נגשTEM שועט, הביבים וודועט, אנטט נגונטס במאלכתם, כתובי מכתבות, וחושבי מחשבות, מוקלי רוקחות, ומפתחי שתוחים; בהם נינגת עים, ייחדו הרופטים ווקטיטים, נבירים ושוריים; וונגנס, גנויות קעיניטים ווועיטים, וועזיטים ומליציטים, ומוכויזיטים בדרביטים טובט, יוזען במלאתו רב ואב, בכצלאל ואהלאיב. עליות מושל, יוזען צבאיו וואישל, סופר הפלך ומשתו (ה), היודע באז עצהו, יעס בעסינו, ווינה בחחוור. לא יצא מלפנוי, ולא יסור מנדר עיניו. ובטולכה השילוחות נשים שאגונט, מנגנות ומענות, וחופשיות כנורות, וועגבים ומירטס, ותפיט מומלט, צעלציטים ונבליט, מפאזות ומכברכות. ומרקורות ומשוררות. עליןון מלכה, ענגה ורבה. פניה כמשמעותו, וכברות בחתחו. עיניה ברוכות, ושניה כערר הקבינות, שבלם מתחימות, ומשכול שלמות. בחחש השני שפוחיטה, ובען העייר קצחותה. כפלח הרטמן רקחה, מכנידש עצמותה. אן הסהר שזרה, ותאר הרתמה חרואה. רוחה זהה ותול, והרזהה אותה יומה ויבהל. ובטולכה הרוביעית נבריות נבריות נבריות, על הכל מאירוע. בתחכם המליך ההלך, ובמנונו יילך. ליבשחו מהדרי, ויעטנו מאורו. זה הוא בחתן יציא מוחפהו, ישש בגבורה לרוק נונכברו. ואן געלס מויו, ואן נסטר מוחטמו. לא יובל אווש להביט.

(ה) פ' י' ג' נ' סנת (ה' קמ'!) סל' מלהן דככוג' יס' גכל נס' ותיכיס, מטס לדסכל דמתה סוכ' ועיין נס' הגדת בעיל' חייס (ט'ג' פ'ק' פ'ג') ו'ע': ווות מלודיס לאנטט לייטס זר' נס' למך. ואדק כטוטט, ובצטט, כסוכן, וכוכב מינאה, וגנה כמצתת, וסיה כמנונס. נזלו.

געשי נעהלה סאר. זינש האיש אלוי, יונדרני על רגלי, ויאמר אליו, אל תירא ואל ייך' לבך, כי חילך במואש לא חכוה ולהבכה לא תבער בך. יועבר ער פני, ויאמר בוא רוך' (ה). וויכני מההה, וויכרוי אל המדרה, וארא הלביבו לפנינו משישום, ווישבדים ביבוינוו דולקיט. ווירשיפים אונטס מוקפיטים, ואונטנו שליטים ואין אונט שרופיט. וויה באשר יצאננו מחהוכט, וגאנלנו מחהמס, וארא אצל המדינה, מטלבות שמונון; להט זוביליט, עזומיטים ונדוליטים, אמייטים וחותקיט, וכראוי מוצקיט; אחר באחד גינש גאניט, וויה לא יבא באניט; אי' באיזו יידבקו, יהלכוו ולא יתפרקו; גאנטונט לאו התלוף ולא חתנה, גאנבאות לא הספר ולא המה; ונולט מגאנט, ייחד משביזיטים; לעלטס עמדוטים, וולודוטס עובידיטים; שומיטים חוקוטים, ומוחזיקוטים כברורם; רעה לא תאננה אליטים, ונגע לאו יקרב באלהלהם; לכלת לנכת שאאטט, ומונברוט עבדות נקסיטים; צוורות שקדוט, ונפשות טולדות; כי עליות יודה אוור, מסען מהוור; שמה מעין גניס, באר טיס חיים. בטולכה הראשונה אונטס טהויטים, וגבייטים זיטים; ווירט (ה), גונפיטים צעריטים וקסנטים, פניהם צחים ולבניט; ירושו ולא יגעו, לכוי ולא יועטו; קזינט למאל' משנה, מויו כבורי יהטה; היהת חמוטו, ויבעת כאטיטו. אם יקרב אליו יכנע, ואוור ימנע, גויתו תבללה, וטראיתו יפלא. ואם ירחק ממנו יהיר, וכבקר יairo. צוותו תמלא, ולכל עין יהא יונלה.

(ט) מילן ווילע פה לנכ' פל' כעכטה כוככי' נכת, וממלכה כליל'ונט סיל' סלננה, ווילל' קן יכו: כווכ, נגה, חמא, מלודיס, נזק, סאנט.

נכחו, ולהזכיר נצחי. כרעה ערדו רעה, ולעד מדרך לא יתעה. בחכמתו ובתבונתו ובובילם, ועל מי מנהות יגהלם.

ובכמלהה החמיהות אנשי אדיטים, שופבי דמים. סעפים ונתנים, ושדרדים ומורדים. הקרב אמנוחת, והמלחתה מלאתה. והשוד קקומות, והפשות זוזיות, וצונאי דעת ומומה. שלטנות השללים, אהובי אין ומרמה, ובעל מהמה. הרבו מורך, ושנו לורך, רמיוני מוכנים וחניתות עיריות, חיו לנוונט ושותוי רכבות. פסוטו סוטו בצד חשבו, וגלגלי בצד ישבו (ג). הורן נקיין, וגחל עניין. האן פעול, והعمل עמלו, לא יכול מדבר מרמה, ולא יושם מעשות זכה.

ובכמלהה הששית אنسית צדיקים, בתם מוחיקים. דרכיהם בירם, ומעשיהם ישרים. מתחמרק בשחד נוערים כפיהם, ומאות ברע עזימים עזיהם. גזרק שעושים, והבעז מואסים, נבאים ונשיים, ופללים, שפטים ושטרים, דיניט וחברם, נבאים ונשיים, וגאנטם. עליהם נגיד, צדוק וחידס, באמור דין ז'ומת, ובגדך שפטע עזימונ. לא ימציא חמס ורשע שחזור, כי שבת רישו שכט מלכשו. ובכמלהה השביעית אנסים בעז תושיה ומונה, ובינה וערמה. במעשיהם מקשיט, ובכלתם ברושיטים, וחסר גניזיטים ושומריטים, ועל שען נוקמים ומוטרים. לא פחחו מצרה, ולא ייושו להתפס ויראות. בהם צדק נדבה ובאה, וושע תעשרה ומתגאה, נשוא פנים ושר חמישים, ויעץ חבלות וחכם חרשים, ונגן לחשים, וכחות ריגו ובור.

(ה) וגגלי כסופה (צ'ט' כ' כ''), ויכטו כמו (יחוקל ה' י'').

ופובי עם ה', ואנשיט, טבח ואופאה, וחובש ורופה, בorsch וונני, וגבע ושלחני, נאמן וויאי, ונרביב וכיל. ההורה בהם, איש גבור וחכם בהרמותו, ויירד בתבונתו. עליו מראה כבוד, והדר והדור, בדעת תחפער, ובשכלו כתערם מתרעם. לא יכול למונחים ולטפרם, בלתי בורום זיאזיטם, ובובול אלוי חילו, שנים עשר מגולים (ה). יזרו בהם, יגورو ננויות. אל צד אשור יכלו, אל פאה אחת יושכו, לא ישיגו האחרונות את הראשוניות, אבל אלו נסרים. ואלו אחירותם חיים. נינט קקליט (ג), בעון חשמלם. יראו מתחומותם, וכוחבים לוחמים. תארדי הממלכות האל זבול אחד, על תחנו בורו מסך. ארדי ארבה ורחהבה, כבדבר ורבה. אין בה שוכנים ודרים, ותושבים ונרים. על בן לא תמדד עוגנתו (ג), ולא יודע שער קומתו. והכל בתנות מתנים, ערכונים ונכינים. ברב כהו יכנעים, ובגדל אונו יסעים. ומהו יהיו מועדים ועתים ומנים, רגעים ושתעות וטיטים ושנים.

והיה באשר הגענו לקצחו, וקרבנו לעברו אוthon, ואחזה צורות פטליות, מראהות גנאות, מלכים חילום גודלים, וכרכובים עזומים רביוט, שפטים עזומים, מצבחות ומיהרים, ושנאנים ואופנים, מטורם מנגנים, נפשות מדרישות, ורוחות מנחות; ואירה ואמרם מנה גורא המקום הזה, אשר אני חזיה.

(ה) כן גנולות סכפֶּלְקָוְרָן קביס עבַר מִזְוֹת, וכן ג'אל צק (צ'ט' פ'') כן גמינו מגדים בסמי מתחמי מלחה. (ג) מקלאט. צ'ד כהונג מפקת קלן (יחוקל ה' י''). (ג) עוגנו וווע עפַּט דכני חיל (חט' ד' י'ט) נס פונס ופאל. תקופה, ופיילען עפה גנול.

אי הכל לרעמו, ולחותו וותו. אמרתו לי. ביריך תחיה, ולעד תחיה, כי הבאותינו עד הלאם, ליכנס ליליאא בשלם. אשורך ואשריך הדריך, השומרים דרכך, והשומרים חכמתך. יתי אלהיך ביריך אשר היטילך בעילנו, והתקורך על עמו. ואשר התנאי אליך, והשכמי עליך. יתעלח על כל מסאהה גורלה, וירחוכם על כל ברכה ותלהה, עשה גדרות לברו, כי לעילם חסרו.

ויאמר לי של געליך מעל רגליך, והתגצל ביהוינען, מהדר גוינך, וזה שרעליך, והנה עפעעך, וזהה בעניי קרייך, ובאשוני לביך. אמרתו לו דיש דבר של לא אראנו בעניי, ולא אשורנו באישוני. ויאמר לי יש אדר ואון שני לו, גם נס ואון אלין לו. המקומות לא כלכלוואו, והאנטנס לא קיריקותה. הלכבות תארכנה מלספר נדלו, והלשלונות קאננה מלדבר לילו, כי לו הדריך וההו, והנצח הכבוד, והגבורה, והתחדרה, והמשלה, והגנלה, ומילגו לעיר עד לא תכללה, כי הוא עשה את כל אלה. אין אללה בלהו, ואין צור לוילו. אין קען לרעדו, ואין תעלם מאנוש יידעו, ובגנאל יטעהו, ולא יודע עניינו. ברוב רולתא, חסר להבונתו. לא ימנה קינינו, ולא צור לוילו. אין תבנין ותרמות, תבששות טוביין, הלהלבות משווין. אין תבנין ותרמות, ולא דמות ותשילתו. טען החיטים סקסורה, ומטען התבכמה ועקרה. יודע נסחרות גנילו, ונעלמות בראות, בוחן לביבות והויר בילו. צדק ומשפט דרכו, וחסדר ואכת מדרתו. היישר מעגליין, וכל יש טפעליין. אין חס חיז' מתחם, ואין רטס מבעלוי רומו. ואין שלום וולוי שלומו. אמרתו לו, כי אונוי, הקשيبة לקל תחנוני, כי אליך נשארה את עני, וועליך השכלתו טרמי, וביריך הפקדתי את רוחך; הנדרה לי במא אדרטנו, ואיך אדרטנו, כי תאב תאבתו לדענו, וככספה נכספה לוחתו. ויאמר לך, אם תחמרק בדרבי, ותחיק במוסרי, ותליך בדרבי, ולא חסרו מארתי, ותדע את רוחך, כי יכלחך וכחך (ג).

מחזני לך גלגולין (ד' כת'). ומעתם זה. חלמר גראלע' צפ' ג' צמוץ (ל' י'ג') ג' ווילנדע לתעט האס לא היה ייעג נפצעו.

(ג) פ' ט' סטמפל פנדע: עט פאנק ותונע לאילן, ט' נספער

ערוגת ההכמנה ופדרט המומחה • פתיחה.

ראש דבורי בקתה אקנדים קעינה
ראש נאשפל ואבא קפלת ביבנה.
ראש חאנטערת הפלכנה.
את לבקי אהגה לבעת פה
פפשי, זמבה אני זטפה געל פה,
שצבי פלאהן זיך זומפה
געל פטעה שבל, רוחז חאה.
בעאט קעלס אראה פלאים
קקרים ותתקישו יזאים ובאים
וארע באטט כי כס נבראים
אשרו אונש אשר באות ענין פגעה.
בעזיז יעירויין עוד לבקש
שי בפינאי, קבר גובע פירוש,
ויקעלס קחידש והוא פטנדש
וכל ברואה בל זון, זבליש פונגה.
מה חבקשו תקל וולבי אמרי
חכימות, אין טיעיל ביהן, ובזבוי
איך גנטיא גרט זעלוי קקריה
גינו מה גאנטס גראשנעה.

הגוף: שיש לו ארך ורוחב ועקב שלשות; והางף לא יצא
מאספ ומפרד, פעם יתאכף, ופעם יתפרד, והוא המכוף: שלא
ייהה רחוק בין שני גורמים, והוא המפרד: שידקה רחוק ביןיהם
וכן התו החכמים; אמרתי אני לבלי למתה אגען בשרי לרוש
הדברים. אם הם גוראים, והנה חשבתי הכל — ורע לאפש
בעבור דברי הנכאים (ה), כי מה מונע אם בורא שילוח
נכאיו, להזרק בדרכו ישרה ברואו, והגביא ההור ואמר: כל
איש אשר יمرا את פי ולא יקמנה, אשםתו עליה תחיה כי
נספו יחיינה, ולא אוכל לבחש בגבאי ולסור לו שקר תדרב,
בעבור שנתן מופת אשר לעשת כבומו יליה כל גבר, ולא
יכלתי עשות כי אם לדעת מי שלו, ומם הגביא ומם מופתו
ומה שיתו.

בכל ה指挥 והטפחים ואחתה, ואחריו אם יש לעולם
עשה, ועוד יודיע כי לא יקרו עיטה, עד שיראה מננו המשעה,
ואני איתור המשעה והוא יורי על העושה, או יתיר את הגוף
המאספ סדרת כתת יתיזו מוחבר, ואדרט כי לא גודך סדרתו,
כי אם לדבר, מוחבר הוא לעצמו, או להמצאו או להברתו,
או להבחר הענין, או הוא סוחבר בעיטה או בהמאן (ג),
אם יהוה מוחבר לעצמו או לא יצא ממדתו, כי מדרת הוא

אליגט סלה מוסדו על ציטות מלכרים, ולכין דכינו סס אל
סן, עיי' נס' מא"ג לאלטמן"ס (ח' פרך פ"ד).

(ה) סיגטו מפי מה לג' לממן נקדמות כסולס, וימתל כי ה' ג' נ' ג' זוזה גנד זכרי היגיוןיס.

(ג) מוחבר גאנזס, כונתו מוחבר בסקס כי מתחו יאנז, זו נסמלן
שו ג' ג' תעל גאנזס פאלן פאלן.

על דרכו חישוה עטורי, ולנטיבות עולט שאלאו, ואננה
את לבי לדעת ולדרוש, להזכיר מי עירוי מראט, ורבו אַהֲרֹן
ויאך לא אונז, ותגה העולט באונז, וכמצעל דרבול עלי' בה
וכה, ואונז ושוב ברכום, ובטרם שעתה קורוי כי הביאנו הנה, אמרת
זהת העלומה בכה אשננה. זה הבדע במשה ובנ'ת'ה
דרשתיו, בקשתיו ולא מצאתיו, אומורי אם אבומו העברקהו,
גנס הטע בנה השינויו, והשיבו אלו לבי ושתאלתו, ועל אריה
בקשי'ו קול בבר במשירט, והם גאנזאים או בונ'ה'ר דרב'רים
כלט, וולק שלישין אונן להם עד לעולט. וזה גאנצע האונד
ההוה, וגונ הנכח שאיינו עומד והוה, והדבר לא יתכן היה
נצען ונכח', ומחובר ומפורד ברגע אחד. ולא יצא אל
הגאנזאים, מהוות קורטנים או גבראים. וזה הקרטון שאון לו
ראשית ותכללה. ותו המוחדר שיש לו סוף ותוללה.

ההכמנתי בעטם העולט מה הוא להזכיר הברה, ואראה
כיו כלו שני דברים גורם ומוקה (ה), והוא הגום: ברכמאנז יעכט
המקום בעטמו, וסגע הברו מבאו במקומו, והוא המקרה:
שקרה על הגומז ובו ביצא, והגרם מהוות בו מכה לא זיא,
והמקרה יפסד בבאו מקרה אחר, שיתיה הפך להאשן והגרם
ישאר (כ), והגרם בחרטטס גונף קראותו החכמים בדעתם, ותו

(ה) וזה קול ראל'ע'ג'ע בעטיו (דיוקן סי' פ"ט) געל מוטס אלמו'ו:
סיגלוות כולס נאלו מטיס (פס סי' ג') גראות אלס פמלו, טל
סוד ציינו.

(כ) וכן אלל נס' גאות (ד' נג' פ"ג') גאנז פטול עט מטיקס,
ויצמת פמילס ויעדר גאנז פטס, וטעלס עטד ערעל, וכל זכוי

לעטמו ויקרא אתה דתו, הנה הגרט. הוה לעצמו ולא יתכן לסתור
ספדרת גורמו, ובഫדרו הגוף הנגוף הנגוף ריעיטה כי לא מוחבר הוה
לעטמו, ולא יתכן להוות מוחבר להמאן, בעבור שיפר ותוא
במציא במקישיאו, ולא יתכן להוות מוחבר להמחדו, בעבור שיפר
והוא נצען להיותו לא נכח', ולא היה מוחבר לעטן נכח', כי
אין להכחדר הענין היה מפורד, יבוא מהו דוחר שיטה הגוף זה
ברגע אחר מוחבר ומפורד, ולא יתכן להוות מוחבר בעיטה כי
החסים כל עטן על מודה הנפש, יכול להטאיא ולעשות האין
יש (ג), ועוד לא יהוה מוחבר בו כי אם ברגע שיוחדר. לא
נשאר עתת כי אם המחליקת הששית מן השש, וזה שיטה
מפורד או מוחבר לעטן. והאספ' והפרה הוא הענן.

קרטון או מושוש ראיית שתחן להכחדר, שיימצא הגוף
זהחמת פטדר, ולא יתכן להיוות בו האספ', כי לו היה בו
לא נחפק סטודו והיה מאספ', ולא יתכן שיטיק כי לא יתיק
איך מי שיש לו מקום, וכבר יודיע כי המקרה לא יעכט מקום,
כי באחד קיט, על בן יודע כי נכח' — והבנתו יורה, על כי
מוחרש הוה כל סקירה; בניתי ונראה כי בגוף לא זיא,
מאספ' והפרה בו לא יטיא, ולוז ניר לי מניד ואמר אני
ראייתו, לא מוחבר ולא מפורד, לא האמנתו, וכשהאר לא
יוכל הגוף לצאת מוחבר מטה, דועמי כי הגט המקרה בראיט
הס' שניהם, כי זו הקרטון חקר להמאן לא נהייה. ואם נצען
יחד עם מוחדר כבומו היה, ולולא היה הגוף מוחרש כי אם
קרטון, היה להתקרטם קורם המקרה בעיטה ומון, ושיטה ערום
טאסט' וופדר ואית אשר לא בתוכו ווירה, כי גם הגוף מוחרש
כמו המקרה, ובבדעת כי גורם ומוקה היה עצם העולט.
ההכמנתי כי הרבירים אשר בו בראיט כלט, ומצען עניינים

וצורך כלנו אלו; עוד חקר לכבי בשכלו, אם יש אחד חזק
שנו לו, ואוד כי שני גורמים בהיותם, הפאהה תבריל בינהם,
והפרש בין שני מקרים כאלה, באשר מכך זה לא בסכין זה
יוברך שני דברים חרשים, ובשני גניזים בת חדראות

בגינוי במעשיה העזיה אשר אויתני כי בחומרם, כי עושם הוא אל הכלם, בילוי לאוות והכבה קדמונייה (ג), ומוחדרים לא יתבכו להוויה, ובם כרכה אהה הוא לשביתות ובן אהוד. ואם בידותם משונות השטן נבחר, והאליות וההכבה בקרים, ופסנין המקרים בוגרים, והברוא לא היה גוט, וכארס לא היה גוט ומקורה (ג), יורה כי אהוד הוא הבוואר. ובמה יברלו שיטם בלוי ומוכן, וכן להיווע שינו עצמים לא יתחנן. ובמקורות הנזכרם אם קדמוניות הם, כאשר הוא קדמון משפט אהוד להם, ואם מהדרושים הוא לא חורשס, ואם אהוד חרישס כי נזרק המתודש לנחרוש אהוד, והאהר לאחר עד אהוד לא יטופר.

ועוד ירעשו שלוחה אידך אמת, כי כל הבעיות האמת
יעוֹתווּוּ להוּלָנָן, או להסְרָר זֶקְמָנוּ, או מפְהָתִים כָּאֵין רַעַת
האמת, וכבותיה הבורא חכם הוא דע האמת, והוא אל אין
צורך והוֹתֵב לא יוּזְלֵל, והונְקָל לְיַעַל, אֲנָכָן הוּא צְדָקָה
אמת, וכבדך אמת, כי המכזיק שקר, בטעוֹנוּ הוּא שָׁקָר,
הגביא במצויה ותורה להרוני, ואמר: הבורא אליך

ה) כמו פלמר כלהכ"ע בדיוו (דיוון ס' ככ"ג) מחותן לא במנצ' נחות.

3) גמוקס כלוי חילופין, תקנתי טל כלוי ליחות, ומינו כלוי עמל
זיניעס כרכ' חת המשולש, נס כרכ' שטולש בחממת קדמונית.

(ג) וכן היה נפי' על יאנשיס (ל"ח י"ה) בסוכו היו מקרים דתיכלוט

חדרושים, וצומם אל מוחדר לחדרים, כי אראה בהחווי של צורך מעשי אליו, ולולא עצמי לא נמצאו מפעלי, לא רציתו ללקום ישבתי, ולא לשבת קסמי, ומעשה וולתי נוצר אל אותו ואלי לא, כי אראה ששב הוא יקום וברגזון כפעלו, נוצר מהעשה אל וווען לבען ייזווח הדר, נוצר אין לו אלוי אל לאו ישנו יש, וכבר לדערטי כי הוא גוף מהדרש, וכשופט כל מהדרש שיילץ לרחרש, ומופת הניגן והקמרה בוה אחד, כי והו נהגנא לא נחדר, עתה לדערטי כי העולם גזואר, ושלו יציר, ובאות ההכחה מצאי ברוגע לנפשו ואנונה, והוורוש בלערה יבקש הכל ווועת ווועת.

עד שביל הערבי, ולחקר החקמה קראני. ואומר אלו
עד מה התקשח, כבר נודע לי לעולם יער יש; וכן יאמר עוד
אבקשונו, מתו את הדרונו, ואבליג' ואשיבנו, וזה הדבר לא
תרשינו, עוקם עמוק כי ימאננו, אכן הוא לא אמר דבר מכם,
כבי לא ידמה העושה למשוער (ט), וכן אין דמיון לווצר
במשוער כלם. הלא תדע כי הוא קדמון, כי לו היה מחרש
ההויזר בעז. עד אין גמא, מצורך אין לו אל המקרים. מזרך
ההמקרים אלו יבו יקסם. ונבראו לאן נברא אין יכללו, ונשא
לאן נשא אין ישאהו, וצורך אין להעשה אל מעשינו כי הוא
יעש, יזכיר המעשים אל עישם, הוא בראנן ואנחנו מספיעו,

ה) וכן גאל ל' יוספּ קן נדיין בספּיר טולס קנטון (נ' כ') וח'ל':
סכליג' חיו דומס נגיד אַמְבָּוֹן, הי' פִּיה דומס לאָגֵר מַנְדָּבִיס
קיסא בעל חוקות.

שלצטני. ואם לא חתמן כי ותחשענין, מחר יהיה אותן זה להזדקני, והחוצה שיאמר הshall לא היובנה, ועל כל פנים לא ימגע (ה), ובאות שבא נקרוח חק העילם, ואן אילות בכואלא לקרוע כי הוא כל חברואטם כלם, ווערטו כי הבורא קע אונט והתקווניאו, אבן לענן להזדקן נביאו (כ), והאנשים המכיזים את האנשגבאו דראותו, והם לבניית העתקו, ורביט מרביט יירישו, והגדיר הקדרק האמת, יידרש בנו מעד אמרת, כי אנט אשר העתקו לנו אבותינו ספת, וכן אמר לנו הנביא בהורא טרחה צוח לנו משא פורהה בלטט זינקב.

אפקת ! געלם
טיטיר עולדס
קאנן אַלְמָן
הוואָן קְרָנוֹן
כְּבָנָיו ۱۵
אלְלָל גְּזָלָל
קְרָנוֹן
גבָּאוֹתָוּן

כו כתין; וכן גמל כ' יוספּן לדיין כספמו המכבר (ה' כ' ו' ג' ל'): יוחנן הדריך זקנים אלו פסס והם מקרים, שאותם ונכרכו בס' מטס ומקרים. ג' בוגרתו במנזר דיריאת נאכון ר' עקיבא אמר כל זו ימיירינה גורו.

ב) וכן פג'ן קלען פום בעטיכו אַל פָּטְגָּה (מצ'ר ב'ג' ב'ג')

^ו זה ספר היישר לאברהם השר (ו). ובឧותיהם הביבה ובהיר

(ח) אַלְכָנְגֶ'ן קָרְהָה הָתֵּן כְּפִירְיוֹן בָּלְוָה כְּתָוָה נְסָס סְפֵר יִצְחָק,
לְכוּן זְהַמֵּר נְסָסְנוּ כְּפִירְיוֹן (ד' צ') רַמְחוּ מְקֻדָּשָׁה סְפֵר יִצְחָק
בְּסָטוֹן פְּרוּצָה סְמוֹנָה; הַכְּלָדָס זָכָר כְּלוֹנוֹ עַל מְלָאָה, סְפֵר מְזֻבָּר
מְפֻלְבָּס, כְּמוֹ זָקְרוֹן הַתְּעִמָּה בְּסָפוֹן זָרְוָה עַל מְזֻבָּר קְמִינָוּ: הֲנִי

הקדמה ראשונה
לפרשו על החותה.

**בשם האל הבודול וסננרא
אלה לפלוש פרוש בטורה.
אנט אאלטן אבי אברעם
עטלת חדיר עם עבדך אברעם
וידי פחת זברעה מאור
לעטניך צו עטניך מאיר
ומומשעת אנטן פכוא צורה
לבן אפטה נטנאי צו ערוא.**

שמות הרבניים זקני לשון הקודש.

ואלה שמות וקינוי לשון הקדרש: בגאנן רב קעדרה מפניות. ראש המדברים בבל מקומ, אונר טפר האונרן, וספער לשון עבריות וספר חזותה (ה); והכם ירושלמי לא דענו שם, גם הוא תקן. בזוקק הלשון, שמונה ספריט, כספיירס יקרים (ב); וזרובי אודוניים בן הימים הבכלי, עשה ספר מעורב, מלשון עכבר (אלאג'ב) ; ורביה יהודיה בן גראיש, ממדיינת אהורה כתוב ספר

ה) נחלון כיס רפ"ג שאלן לכתוב ספרים פולמיים כלordon, ויזום נכלו קוגיד נציו סמיית חת ספר הילגון, וכוגיד לנו צס מוחז עניין, עיין בפסיפי רבי לוי (ט' ט' ט').

(ב) אם הנטה כסות מלו' מונק כלוכת חכמתו, והוא סמוך רק
ל'חיש' אל מוקלים סavis ניירובלי, עין בית חורן בספנות (בנה
בנ' נ' הרברט).

ב) סופו תלמיד מל' יומק סידלהו, ושב נעל קירון, ואחריה כפלו על קהלה ("כ' ב") נוה' ל' חידושים.

גאנן, אפק ספר המאסף, שהוא מלא הכרה וככל יופי () ; ורבי יונה הרופא בן גנאח מברית קורודובה, הליטס ספריט שביעת, והשביעי ספר החשיבות כללו מתחדשים (צ) ; ורב שלאה בן גבוריול מברית מלתקה, ארגן מחברת שירה שקוליה, ולא בסקל בספר מחוירה, והוא ארבע עמותות חרוויס (ג) ; ורבי שמואל הנגיד מברית קורודובה, חקק ספר העשר, והוא גדול מכל

(ה) כן פול' כנסות היגון בס' מטבח קפוד מרת' מהלי' דורך
 (ו) מ-2), וופל' צמיגן טוינ' ספער הכלים על סדר ס'ג'ג', ווילס
 בכ' קהילות עלי' דורך שבת עילג', כמו ולד' מחת' קה' דלא'ת
 ווילס'ם.

(ב) ל' יונס אוֹת גָּמְלָה כַּרְכָּמָה כְּנֵוֹת "ג'" וּפְנִית פֶּרְלָקְעָ" עֲמָד
 סְפָס : סְפָסְס סְפָיְס גְּבָשָׁה, נְכִינָה מְזֻבְּרָה כְּרָחָבְעָ"ד קָהָמָר בְּסָם אַקְדָּמָה כְּבָשָׁה
 וּזְוּזָן : ל' מְלִינָה כְּנֵנָה גָּס סְוָה גְּבָלָס כָּל מָה שָׂאָחָלָל ר' וּפְרָזָה
 ב' צָדָה (חוֹן); וּכְלִיכָּה סְפָיְס יְסָד מְוּרָה יְתָמָר גְּרָחָבָע' : וּפְרָזָה
 סְפָרִי כְּנֵי מְרִינִים, וּכְלִין חַבְבָּה רְקָעָנָה כְּנֵנָה סְפָיְס מְמָנוֹ, הַכָּל מְכָנָן
 כְּמָה זְהָמָר נְצָנָעָל בְּסָם תְּזָלָתָה גְּנָן גְּנָחָה (ה' מ"ט) י' כְּרָחָבְעָ"ד חַבְבָּה
 כְּמָה זְהָמָר נְצָנָעָל, בְּכָלְלָה כְּתוּכוֹ ד' סְפָיְס נְפָרָה מְחַד ; וּסְמָלוֹת
 פָּה אֶת סְפָיְס פְּלָלָמָה, בְּכָלְלָה כְּתוּכוֹ ד' סְפָיְס נְפָרָה מְחַד ; וּסְמָלוֹת

ב) מכמה חרטויס נמארו לנו כעת, ו'כ' בלהה פראונן פאיין הוותס גמחייבת פערון, וסתורויס פעלס עטה גיגילן כלען סייסן תנען.

84 רבי אברם אבן עירא
 שם מצוין אזכור הפרושים הנכונים, שהם לראונזינס או לאחרונזינס, ובהמשט לבדו אירא, ולא איזיא פוןט בטורוה; אזכיר בהחללה בכל פרשיות, דקדוק כל מלה שיש בה קרישה, ואחר כן אזכיר הפרושים בסדר, והזהר והוקין לשלוט בהדר, ובגזרות כי היבוי דודנו לא התעתקן בדרקון איזיר בויזדוחו ובנינו, ותיעתרתו ונענינו, להיות מפהה לבכורותינו, אחד עמו על פעוטותיו (ג).

(ג) כפidentity אגדוד מ-ל' מילוט (ס' י' י'ג). יממו: ריבבוי כל אחד מהנושאים מופיע בזיהויו עם רק מלון גיגן, וכך עלי פטמי לדין, וכן זכרו בסוף.

בן תמייס כהנומיי נ"ע, ותמל פה כהנני נכונה וכן ספק מעוגן
וינו ברבנן ברגל נ"ע, מ"ה סבפות.

(ה) ר' נון קרייט כלהה מספוי צי' יתק'ין סכפות פנץ' ואילוט
ומבד. ומטעס וו' למ' פלו' היל'ת' ע' שכתן סכל טויחט (חמייס' ו'
ט), ווחלוות פס קרייט עס טויחט, ומכלון גויהה זיך מזון נטבון צמו,
ולגלהה קרייט בזון שמלותים כמו טויחט, ומטעס וו' נפרירט גל'
דע' נ' נעה מטליחי רס'ג' (זק ע'') נכתכ' צס' וויאושן קן קורייס'
נהוות טמ'ג', וופר טויחט כל בון קרייט. טויחט סכל פולחה אסקויל'ו
כ'ג', וחולק גולן מן סכל פס'ס, ויחילן גמלתן הא' ומי', ומטעס
וו' למ' גמר היל'ת' ע' וויל'ו ננדט' בו דורך כו'ו, כמו צאניה געבערט
דרכוות, ננד' היה קאנז'ן והן קאנז', וו' נן קרייט זיגל' בספלו'

המכל: מנגן, ומגנור, ומגנוּן ג'ונגוֹן.
 (ב) לוזות מנמה ולוּט ע"י ספלי לי דונט בן נברט.
 (ג) גרבינו צפֶה בולגרה יונגן בס פְּרַלְגָע ו"ל: ר' הלוּזִיס סְלִי

ה' בזאת, אין לנו יותר מושג מהמת כולה, כי קוגניטיבים תולדתם הינם נפלא
מקוון מעט מעת מתה כולה, כי קוגניטיבים תולדתם הינם נפלא
מלילס (ד' כ"ה פ"ב).

ר' יוסט, ספדיי ספדיינת טוליטולה, עיטה ספר התזרופט (ה) ; וובי לוי התקרא בן אלתעאן, ספדיי מנידיגת טוקטטה, תקן ספר התבצתה (ג) ; וכל אלה חספויים הם בלשון ההגריאיס, בלבד מהמחברות, והאורה, לאוּרָן.

(ה) נולד בכתמת ד"ה תבמ"ה, וסיה רופע מזילכס, ויז'ו לא לו מהכמתם קפלוטופה ובעין, וכל מינו לא נט' אַבְּסָ, ומית כמת' מתט"ן בן ע"ה טָהָה, ע"י רעוי סמכה, וחכ' ספֶּד פְּלִיכּוֹפִּס, וגמיכיות טהָה נְרֻמָּה נְלָבָס שמו: כתה' הא גְּרִיזָה, ווְהָ עֵד נְתִימָה ספמאות ופספליות וסכוּיס, וכט'ג' כתב' צָהָרָה וְזָהָרָה, ע"י תסבוכת דוֹמָה על' רִסְג' (ס' ק"ז), ול"י אהן גלטס נספוי הפלטס (ה' ג').
יפוי קוווטו נוֹסָג': ואומל לי' יונתק בן יומָת וְעַד סָג' דקזוקן.
(ג) נס' בא' נלכדו ר' סודס בָּיוּ טָרְמָה' מְתָלָתוֹ: זון פְּנָזָוּ וְבָזָוּ.
ר' יוסט בָּבָגָן לו' גְּטָרוֹן, ע"י סָבָס' כְּכִי נְפָלָל (ה' כ'); וכל אלה ספדייס יומָר קְלָגָע' וְזָבָע' נְדָעָה מְמַחְכּוֹת, כוֹתוֹ על' מְתָכָה מְמַתָּה וְמְתָאוֹת דּוֹמָה, וכט'יס מל' נְפָלוֹן, וסְגָנוֹן על' רִסְג' גְּנָתָטָה נלען קְלָטָה.

הספריות הנכורות, ואין למללה מפניהם (ה) ; וובי מיטה הבון ספרדיי, התקרא בן נְגִזְטִילָה מדינית קודובה, בואר ספרי הרוקוק, גם הוטף עינויים, לא ידועם הקדומים, גם הוא חסר ספר ובדים ונוקבות (ב) ; וובי רוד הדין בן גְּלָרְסָן חברם מברון, גם הוא גלעה עלייהם, גְּמָלָך עלי' לבו, וibri ספר גראנטה, גם הוא גלעה עלייהם, גְּמָלָך עלי' לבו, וibri ספר פדר פדרונת המלכים (ג) ; וובי יהודה התקרא בן גְּלָעָם, ספרי פדרונת מטלוטולה, אסף ספרים קטנים (ד) ; וובי יצחק זקראי בן

ערבר טנה, מה' סְמִינָה על' סמלות כתב' קְלָאָה טה' נט' 32 פלרס בינה, ע"י ס' סְלִילָה סְמִינָה נְיִיטִינְג' (ה' ק'ג').
(ה) נְגִזְטִילָה פְּפָטוּ יְסָדָה מְוָהָה כְּלָגָע' ע', י' טָמֹולָה סְמִינָה תְּבָרָה גְּבָרָה כְּפָלָס על' דְּקָזָוקָן לְזָקָן, אַגְּלָה פְּקָקָס כְּפָלָס צָהָרָה ע', וְצָהָלָה גְּמָגָד, פְּקָקָס צָהָרָה כְּפָלָס צָהָרָה כְּפָלָס צָהָרָה נְסָס.

(ג) כוֹתָה קְלָגָע' פְּגָמָלָות: נְגָרָה פְּפָטוּ דְּקָזָוקָן, להניד' י' ר' מְמַתָּה עֲנִישָׁס מְזִדְבָּס מְדִעָתוֹ.

ג"כ' פְּלָזָה עֲנִישָׁס מְזִדְבָּס מְדִעָתוֹ. (ג') סָס' דָּבָר וְזָדִין גְּגָרְגָּה, וְסָס' מְתָלָמָדִי ר' י' יְנָתָק גְּלָפָסִי, וְהַגְּדָה פְּדָיָה סְגָט, גְּס' גְּלָמָה נְלָטָה נְה' ל' יְסָדָה כָּלָה, וְסָוָה גְּלָתָה לו' בָּרָ קְטָן. פְּי' ס' יְסָדָה כָּלָה לְהַלְלָכָן (ה' ג' ג').

(ד) פְּי' קְלָזָה נְגָרָה פְּפָטוּ סְמִינָה נְמָלָדָם (ה' ס'ז') וְגְמָעָה כְּפָלָס צָהָרָה לְקָזָוקָן חָלָק סָבָי (ה' ק'ג').
ג' פְּי' קְלָזָה נְגָרָה (ה' ק'ג').
ג' פְּי' קְלָזָה נְגָרָה פְּפָטוּ סְמִינָה נְמָלָדָם (ה' ס'ז') וְגְמָעָה כְּפָלָס צָהָרָה לְקָזָוקָן חָלָק סָבָי (ה' ק'ג').
ג' מְתָלָמָדִי ר' יְנָתָק גְּלָפָסִי, פְּי' יְנָתָן גְּלָלָס (ה' ק'ג').

ח.

תחבולה מהראב"ע.

פעם אחת עבר ארחות יומם, והו עמו משה עשר מחלידייו, ובן חמשה עשר אנשים רוקט ופוחים, ס"ה שלשים איש, וזה היה הטל ווהה הטלה טעה גורלה, והאהנה חשבה להשר. יציו רוב החובל להשליך את חי' העם, אשר בסיהה אל היום להקל מעליות, יירא החכם הראב"ע כי כן, ויאמר טוב הדבר אשר דברות לשוטה, כי טוב שנכחות חזינו משגנותם כלנו, וזה הדבר אשר נעשה, נסילה גדורות מוי ומוי ההולדים לטבעם בם, וזה דבר הוהול אשר נעשה, עימרו באל השלשים איש בשורה אחת, ונתחיל לסתור מן הרשען עד התשען, והוועה והחשיעו ווועל' בם, ון נחוות חללה, עד של' מי אשר ילבד במאפר והחשיעו ווועל' בם. ויושב הדבר בעין האנשים, ויאמרו אל הראב"ע בן תעשה כאשר דברות. ויקם ויסדר השורה בחכמתו הנפלאה, באזען שטפוף התשען בלבד אחד מן הירקם, עד שתבו כלוכ' מון הפסניה, והתלמודות ציאו נקסט. וזה הדבר אשר סדרם: בראשות העמד ד' תלמידים ואחר בר' ר' ריקם, וב' תלמידים רוקח אחד, ו' תלמידים רוקח אחד וב' ריקם, וב' תלמידים רוקח אחד.

זה סמן עליהם בראשי תיבות:

דָּרוֹשׁ תְּקִמּוֹת	בְּאַשְׁר אַטְוּמָה
גְּלִילָם אַלְהָ אַטְוּמָה	בְּעַבְּרִי בְּגָנְגִינִים
קְוִית אַבְּגִיט	בְּדָבְרִי אַבְּגִיטִים

שיד מרובע מפי הראב"ע.

כָּל אָוֹן וְעַ	לְזָדִיק לְאַזְעַ
וְפָטָם גְּרַעַע	סְתָמָלָן גְּרַעַע
קְפָבָב גְּמַעַע	בְּנָאָה גְּמַעַע

פתחנים ומבטים

- א אין לאיש נברך פְּנָצֶשׁ.

ב כיילו מכתחות הפסים, מי' דזון (זד קמ"ז).

ב אין לאדם יותר קשאה עלוי מיהוות ברשות אָדָם.

ג כפרוכו, כי' עט שמות (כ"ג כ').

ג אין אָדָם שלא יתחטא בלשונו להזקף או לגרוע.

ד כפרוכו תקלע עט שמות (כ' כ').

אל פאמון בזון אם לך בזילק לישן ואם בתקוק בל'.

עי' כפסי תכמת כתלה' (ט' כ"ה) ח'.

ה אשה רעה קביהה האדם לבסוף חטאים.

ה כפרוכו גראונע על מלץ (כ"ג ח').

ו אשה אמת וו לאיש.

ז כסוכו עט קסונג (ו' כ"ג).

- טו הפלאה בין אדרם ובין אלקיו הוא שכלו.

ט' בסקדמותנו (ט'ג') על כתובות (ד'ג').

ט' בחרקתה איזיקה עתוד ובקתה, לא בן הנקבות טרי קיה
קאנדר קאנדר ובקתה.

ט' פל מל' (ט' י"ד).

ו' מל' הוא גספר, ויתרנלה ויתרנד בעקבות או בתקבוחה.

ו' סס פלי' (ו' כ').

ו' אם הארים לא גברא אלא שילבר תקבה.

ו' פל' על חווון (ס' כ"ה).

כ' פנן ושתיות תבעתה.

כ' כסוף פלי' על חווון.

כ' מלשון אין וק מלין בין מל' ובין הנטקעים.

כ' נמר' על חילוט (ר' י').

ככ' קאנדרות יונת ורנדו.

ככ' פל מל' (ט' ה').

כג' הפטודשים במלבושים בגוף דקיקם, מהם גאנש זקנים,
ומהן עבים בשוקם.

כג' נסקדמותנו (ט'ג') על חיכא.

כג' נסתעף באכילה ושתייה לא יונחס לעילום.

כג' פל קלט (ט' ב').

- אין לאשָׁה מִנְחָה עַד שְׁתִיבָשָׂא.
 כוס פ' כל' על רות (ג' ח').

אין עַפְקָן בְּנֵשִׁים כי אם לְפָנֶת פְּנִימָה.
 פל' קָרְבָּן בְּמִתָּה (ל' ח').

אללו דְּבָרָה בְּגָדָל טָשָׁה בְּן אֲחִיו בְּנֵרְבּוֹת בְּצָבָקִים, וְ
 קְרִי בְּנוֹאִים בְּמִנְטוֹ, כי וְתַשְׁבָּחוּ פְּאַחַד בְּפָהָם.
 פל' כָּבֵד בְּמִתָּה (ג' ג').

בְּכֹוא אַיִל קָרְבָּעַ לְאַיִלְבָּא אַיִלְבָּא אַיִלְבָּא.
 פל' כָּבֵד מִל מִלְתָּה (ו' י'ג').

בְּקִפְרִי דְּבָרִי הַעֲדָר אַקְרָבָר הוּא גָּדוֹר.
 פל' כָּבֵד מִל מִלְתָּה (ס' כ'ג').

יב בְּקָל נְשָׂא פְּשִׁיעָה, הוּא לְאַרְצִיל לְהַטְּפָחִים, גַּם הַפְּשִׁיעָה לְאַיִלְבָּא.
 יונְעִילְגָּו. וְסֹוד מִוּרָה (כ'ב' ח').

יג דְּקָרְבָּה תֻּרְבָּה אַלְשָׁוֹן בְּגִי אַדְם לְהַבְּנָה בְּגִי אַדְם.
 כפל' על יבנִים (ו' כ').

יד בְּקִמְמָה תְּזִלּוּר עֲגֹנָה.
 כב' על קְסָלָת (ח' ח').

טו הַקְּמָה לְבָשָׁמָה בְּמַבְאָלָל גָּנוֹת.
 פל' על יבנִים (ג' ח').

- כח. מפקולות פקניות בלא עת .
 סר' על קכלות (א', י"ג) .

כו. הרוגל מעתיק בקנאה מזוה ונוקדור לזה , ותקריל גנלה ליה
 מה אשטען קנה .

כג'. מפקולות פל ויקרכו (י"ט ט"ז) .

כו. הפקולות הם גרגורות והעופרים הם פנקסות
 סר', סמ' חממות (כ' ח') .

כח. מתקבפה היא צורת נקספה .

כט. העולם בארכו ומגעו ברול עליון זה כבב .
 גמליאל מונת כתמס וסדרם כטמא .

לו. ביטם לא ישוחה לעולם ורק יגעה וייתכן .
 סר', פל יטפסים (י"ג ט') .

לא. במזק שער עין חבקים .

לב. ביטם לא בזון מורה רק לאישי תרעות , וכי אשם לו
 בגאות אין לו חיה .

כג'. מפקולות פל קכלות (א', כ"ג) .

לו. הפצען גור זלבו יאנן .

כט. על דרכם (ד', כ"ג) .

כב. בכה הַשְׁפֵּשׁ וְהוּא גָּנוֹן וְלֹאוֹ לְרָאוֹת, וְאַף עֲשָׂה בְּשִׁמְךָ.
סִלְ' סְקָלֶר סְמוֹת (כ' כ"ה).
כג. קָאָם פְּנֵי וְהַאֲבָב בָּאָרוֹה.
סְפָלֶר דְּכָרִים (ג' ז').
מר. קְפָאָה גְּוֻרָה הַשְׁלֵלָה.
סְפָלֶר סְפָלֶר מְלָלָה (ג' נ' ג').
מה. זְכוֹת הַאֲבָב תּוֹעֵל לְבוֹן.
סְפָלֶר כְּרַחְבִּית (ג' מ' ג').
מו. מְלִילָה לְעַסּוֹק קְפִידָה עַם בְּלִי אָמֵן, וְלֹא יַגְעַט לְבָשָׁמָה
קְבָלָיו עַצְמָוָן.
סְפָרְיוּ יְסוֹד מְכוֹן (סְפָר ג').
מו. יְשֵׁשׁ חֲקָפִים וְלֹא לְהַחְיאָה כְּלִילָהָם בָּה
אָם בְּגַדְךָ רְתִינָה וְאַמְרָה עַלְלָלָה.
סְפָלֶר מֶלֶל מְלָלָה (ג' ד').
פה. שְׁאָלָם עַקְרָבָאָלָם לְלָיוֹת, וְלֹא יַבְגַּשׁ בְּתִים בְּעַבוּר
שְׁאָלָבָל.
יְסוֹד מְכוֹן (סְפָר ז').
סְפָלֶר בְּנֵי אָדָם, עַבְרֵי הָאָהָרָן הַעוֹלָם.
סְפָלֶר גְּמַדְכָּר (ג' כ').
ג. כָּל בְּגַנְגָע בְּמַעַרְתָּה לְחוֹת אַחֲרֵי יוֹתָר,
סְפָלֶר סְפָלֶר מְלָלָה (ט' י' ח').

לא נברא הארץ לך הון ולא לבנות פוניות, ונערכות
לזרים והוא יזר ממוקה הארץ, ואנו לאות את הנזך.

יסוד מורה (עמ' 1).

נא מנגנון הקשים למשוט פאנקו ואנו לאות את הנזך.

כל' סכ"י על מגלה הסתר (ה' י"ד).

ובב מזרבי העם ובע הפליטים אמת בשם.
ככל' גג' חמוץ (ח' י').

ונג פועל גלי שבל בגוף גלי רגלי.
ככל' מטל' (כ' י').

בדר בימי מנהל טבאגנים גאים, ובתקופת מרדכי
rangle, וויתרנו בם פום קרים.

סחה שטחי הארץ באשר עתים מושב, חי אלות מוקן לנצח
אליו. יסוד מורה (פרק י"ד).

בבו סודות הנפרות רבאות.
ככל' פל מטל' (ק"ז כ"ס).

בז' קהם עשור רשות.
ככל' פל מטל' (ו"ח כ"ג).

בזה גרש מצורנו, וילפדי ימיהו.
נספכו סחת ימל' (ס' י"ה).

לד **התקפה** בנטקודה בחרז עגלה .
כטקהתו לפה סתומה (דר' ה').
לח **בשקל** שליח מטה .
כט' על מטה (כ' כ').
לו **התקפה** תפנעה דארם שהווע עולם קפונ .
סס מסל' (ג' ט').
לו **קלש** בני אדים הווא פקידין .
סס מסל' (יח י') ומיין נס' מוסכי ספיטס (מער' כ' פון כ' ג').
לח **בפומן** עשרה געטה לו גאנטס .
כט' גאנז צאות (כ' כ') וווע ע"ז כתהו מסל' (כ' ג' כ').
לט **הרומ** היגאָה לא תלמד חקמה , אַבל לב קבון מסולל
פְּתַחְתָּו , זְקֵפָה סְבִּעת בְּחֻבְּתוֹ .
סס מסל' (יח ט').
מ **התקבָּש** שאין לו ערלה זבוקף , זילטח חתקבָּטוּ ולא יגעט
געבור עגנו .
כט' על קבָּת (יח י' ג').
מא הערה אליב בנטקודה , ואפר על גן אקסס זונטקי
אל עפר זאפר , זוותה קיא בנטקודה שדרבר איזוב
נטקודה .
רבוש פראדו על היינ .

נא בְּקִיּוֹל הַזָּה אֲשֶׁר אֵין פְּקָדָה לְמַקְנוֹן .
סֵס כְּפִלוֹס (ס' י"ז) .
נְבָב גָּמוֹ שְׁרֵשׁ וְיַחַד תְּפִירִי .
עַיִן כְּסָפֵרִי חַכְמַת כְּלִילָכְעָד חִימָר (ס' י"ט) .
נְגָג בְּלִי כְּפָא קְטָנוֹ וְגָדוֹל לְפִי מְעָלָה הַעֲשָׂה .
נְפִילָה עַל כְּלָדָכִית (י"ג ט) .
נְדָר בְּצָפָר שֶׁהָא נְדָר כְּפָקְדוֹמָה לְאַבְוֹל וּלְבַקְשָׁתָוֹנוֹ, גַּן רְאוֹיו
לְאַישׁ שְׁוִיחָה נְנָדָר כְּפָקְדוֹמָה לְבַקְשָׁתָוֹ מהָשָׁאָבָל .
נְכָה בְּלִי כְּבָרָאִים יְשַׁחַד הַגְּנָעָה, גַם לְפַזְבָּבִים הַגְּנָעָה
פְּנִישָׁתָה . כְּפִילָה עַל וְשָׁעִים (י"ג ט"ז) .
נְכוֹן לֹא גְּבָרָא בְּעָנָן לִישְׁוֹן פַּי אֶם שְׁעָה יְרוֹעָה, וְאַתְּבָרִי גַּן
לְלִיאוֹת זְלָחָהּ בְּבָרְבִּי הַפּוֹךְ .
נְכוֹן וּסְפָבָן לְחִוּת בְּרוֹא אֲשָׁפִים קְרָאוֹרָי, בְּקַי שְׁהָוָא קְבָטָנוֹ
כְּפִילָה, סְגָגָה, בְּמָתוֹת (י"ח כ"ה) .
נְכוֹן לֹא חִוָּקָא קְאָסָם קְעָלָם נְגַהָה לְהַתְּעַבֵּג גַּן .
סְפִילָה עַל תְּכִלָּס (י"ג י"ז) .
נְטוֹל לְגַעַע לְגַעַע וְקַח אַדְם אַבְנָן בְּעַמְקָה שְׁאָפָל פְּחִיפִיהָ .
כְּבָרָה, עַל וְכִירָה (י"ג ג"ד) .

ט טקה קביה בפקודת הָנֶגֶת, ואמ לא תוביל לבעתה, פן
כל דוגה . נפל' על מצל' (ד' ז').

ע קפונ. הוא בתקופת פגניר ביגעה,
יסוד מולח (עמ' ח').

עו בע עין אין ראיי לבגד אותו.

כפל' סמי על מצל' (כ' ג').

עב רב הפקים דוקים לאב צאט, כי האם פשרשים.
מנל' כת' כסוף.

עג ראיי לזרם הפטיעק בעבירות השם שלא ישאל יותר.
כפל' על מצל' (ג' ז').

עד שקל בצעת הוא בסיד.

סקדמו פל' סטונה (דק' ג').

עה בענוג החקפה ימְר פקענוג נפקות, בעבור קיון
הפקבל פענוג בגע, ותקפה לעלם.
כפל' על תכליט (יק' יט').

נס פחים.

הלוות, בדריך אוותה קללה על התלמידים שהיה בוה באיתנה
למעשה בוגה החכם מהאיינואה, כך לא נתן טעם לביבר. זום אהורי חכם נשמעאל שמו אלפרגאני וגנן טעם לכל דבר
אלכוארוי וגנור; ואחריו כך חכם גוזל שהעתיק ספר נברה
במלות שתרב בטלמים מלך מצרים, והוא היה זוי, וש' ל'
אלף שנים, וזה הספר הוא שלם, אין לטעלה חומרו בתבנת
הגנלים וטודס ומלהלם מהארץ, ומהר הבוכבים העזניים
שם בגנגל המלות, והוא החלק על שיש מלות, והעבלה
הראשונה קראנתה הקבוד הראשון, ונחת ספר לכל הבוכבים,
שם בכל אחת מהש מעלות, וככל שם שם בס"ח גוזל,
שם צורות כל הגנגל אלף שנים ועשורים ליד הספרונט,
והוא גון טעם לכל תקוני המשורחות, ותכל לכל תנכזאים
בבשעת הלות, שהעתיק יעקב כפי החכם האינואה, וכן
האוות שחברה בטלמים וזה הנקרה מלוי, בספר הנדור הווא
הבקאה אלטניטיס, והם ראיות בכוות אין יכולות אדים להליך
עליהם, כי ראות הם חכמת השער וההטע חכמת המדות
שקרוון בלען אין יומדראה, וחכמי שיראל הקדרושים קראוט
אוות גנטראות; וזה הספר פרישותו בכמויות ריבס בישמעאל,
ובחמת חכם מואלא מכלם במדות וכמלות שמו מוחמד בן
מתני, וחבר לאחד מקובלי ספר נכבב מאדר, בתקוני המשורחות,
וטעם כל מעשה הלוות הכתובים בספר אלכוארוי, והוכו
הראוות והדרימות בצרות ברוך קצרא, ועקריות ל Kohanim מספר
אלטניטיס, יווש מקומות שיטוף לאברה זורה מלכי הפל',
ונם יש מקומות שהספיק מלבו ראיות חכמת השער, וכרכוב
דבריו טודה להכמת אלפרגאני הגנור רק במקומות מעטים.
ועשה ספר על דורך שאלה ותשובה, למען היוות טבואר היבש,

לו הספר בלשון שמעאל והוא כן בחלוות כפי מהשכחה, אז
שליח בעבור יהודי שהיה בדורו, יודיע שני הלשונות, וגנוו
להעתיק זה הספר, כי פחד אם יעירקו ישמעאל יוציא שני
הלשונות אלו ימות. ואשר ראה הספר שהוא גופל באבומו,
וון הוא באחמו, אז נספה נפשו לדעת מוכחות האינואה,
או נתן זה רב ליהודי שהעתיק הספר הנור, שילך לעיר ארון,
שהיה תחת קו השווה, תחת ראי טלה ומאנס, וכל ימי השנה
ימים ולילות שווים הן, לא קקייז ולא ארכו, אולו כל לתבאי
אחד מחכמיות אל המלך, והליך רב לבוא אל המלך, ונשבע
והחריצה לאחד בתכמי אריון בהון רק שנה תחת, וшибבנו אל מקוםו, אז
לו היהו של אל המלך, ושבנו כנכח, והוא למד לשמעאל
ובבא זה החכם אל המלך, ושבנו כנכח, והוא למד לשמעאל
ימוד הספר שהם ט' אווניות. או העתיק כפי החכם, על יד
יהודי טורנג שמעאל, חכם ושם יעקב בן שורה, ספר
לוחות המשורחות השבעה, וכל מעשה הארץ וה%;">המגידים וההנויות
וההנויות השונות, וווקון הכרחים וורודות הרובבות העלויות
וקורות מכארות; אין בספר נזכר טעם לכל אלה הענינים ורק
טעשה לבנו דרך קבלה, והמלך אמר ציע של המשורחות על
חשבון האינואה, שקרוון מתחווים ואוון, שהוא ד' מאות
אלף ליב אלף שנים. ואחר יעקב המעריך קם החכם גדרול
בישמעאל, יודיע סדר חכמת החשבון והחכמת העתים, והשיב
המלך ואכזיע של המשורחות לחשבון יורי, שהוא סוף מאבי
פרק, כי הקוריין כבש כל מלכות רוס וושיבם לדרכו, וזה
ההכם היה מתמוד בן מושי אלבוארוי, וכל ככמי הערלים
שביטות האלה, כופלים החשבון והולקים ומוציאים השרש,
ככבוד בספר החכם שהוא מעתק אצלם, והוואזיא כל מעשנה,

נספחים

- א) בכ"י בעיר פארמא מצא רמש"ש את הפתח דבר זה מהראב"ע, והדרט אורה במכ"ע דמ"ג ברך ב"ד (עד שנ"ז).
 ב) הקדמה הזאת הדרט באבער בטטרו בלשון אשכנו הראב"ע כמו מודרך (עד קמ"ח).
 ג) חתוננות האלה מגן ניובויר בטוף ספר המתווות להראב"ע, והדרט אורה במכ"ע לעיטערברודע שנה שביעית (עד צו). א) הדבר אשר היה וכ"ז, כמו רומיה (ל"ב א') הבהיר אשר היה וג"ז, ב) אצל ניובויר נאמר בשנת תקס"א, ותקני על תקס"ח, שיעלה לנבן עם הפרט הקודם תחק"ד, ש"ו על מספר בני ישראל לציורה, ג) אצל ניובויר נאמר לפ"ז מספר בני ישראל לציורה, ותקני חתונת החשבון של כן תקס"ח, ותקני חתונת אב ד"א שפ"ב לציורה, חדש שבט היישמעאלים הוא חתונת אב ד"א שפ"ב לציורה, חדש שבט נקרא עצמן בשפט ערב גמארוי אולו, ריל גמארוי האושן, חדש אודר נקרא אצלם גמארוי האבי, ריל גמארוי השמי, המכונה קראו אצלם שואל, ד) מלך זה, מלשן וממלך לבי עלי (המלה ה' ז').
 ד) מקצת מן המאמר הזה הדרט רמש"ש בטופת שני המתווות (עד ג') אך אין כי מעטי כלו בטוף הספר שטפוני הוכבים לר' יהורה הכהן גרשס בווארואה בשנת תרט"ז;

נספחים

- מה נתחלפו דמלות זו בזו, וכן במלת גמינו נתחלפו האותיות זו בזו, וצ"ל מנויות ובנבל התשב בגדר אשדרו, המרט את' ניד' הו לא לשורת, אשר הוא ד"א תחק"ג לציירה; ש' ע"ט, בכ"י אמרו: ומשו, והשדר נמקה, ותקני ע"ט העין על ומשנה, וכן אמר עליו מוקדם הבינך מ"ר לקחה לתשנה; ש' צ"ב, פה ומקורות יזכיר עס האמת בלשון כור, והואר כי האמת יתפאר בך, ולא אתה בו; ש' צ"ז, מלת עס ואספה כי פה תפרקת תנעה אחת בכ"ז; ש' צ"ז, בכ"י נאמרו: וורט בסאך מעל (חרט) על בנפי, ורטפה כי פה המלות והאלת: אהיך והנשא, ע"ט העין.
 ו) נמצאו בטוף ספר אווז נחמו כ"י, ויש בכל שורה שמונה תנויות, עיין במכ"ע הכרמל שניה (השตน ג"ד ל"א), ריש ע"ד וזה על הרבס"ט. עיין בספר קבע על יד שי'א (ט' ג"ה).

המודרכות שלנו, ולא גם אחד משלהם, גם מוכיר ראשון המודרכות, ועוד אמר כי יודעת כי כמו למשופטי ודבר זה אמרו ר"י חיג, א"ב גם בעל הסבחר מודה שהתוigen הוא ראשן המודרכות. הן אמר שכבר יש לנו מודרכות קדום החיויג, כגון רס"ג ומונם ודונש, וכן היה אפשר לומר שהו נס בין הקראים, אך אלה הם, ואותם שמות, אם אפילו ר' אהון הגדול לא רעם ולא הגוים בשום מקום בדקדוק שלו (עין אגנשות שלל חט' עד 1847).

ז) (ח) אמרת השבת נספח ע"ט ש"ל בכרם חמד (ח"ד צד ק"ט), ותקני הטעות פה ע"ט פ"ר פ"ר ס"י קפ"ט, וגם ע"ט הנוסח מן אגרת השבת בטופת הספר ש"ע האר"ז; בשיר אני שבת וכ' שורה כ', חזכים כניראים, כונתו בין עניים ובין עשירים, בלשון דור אחיו (ראשת מ"ט ב"ז) וכן בכרם הראב"ע באזור אחר בוה"ל: מבדרל באחריותו עשר ומסכן (עין ב"ט טל אורות עד י"ג).

ט) החיבור להויא מן הראב"ע נספח בסוף הספר מהלך שנת שכ"ז' כנוגבה, אך הבהיר היה לא קרה באמת, רק ספר ברדי הווא ולא יוחר, ויש אצל הכם העמים החיבור להוא באפניהם שונים, כי בספינה ישבו מ"ז אנשי ארופה וט' שעיריות, והשחורות נפלו בם, עיין בספר רעמוילשאטץ כאת פרידר (עד שע"ג פ"ז ט"ט) ויש עוד עופן אחר כי בספינה ישבו ט"ז ישבועלים, וט"ז גוזרים וכדומה, עיין ב"ט אבראהם בן ערוא לרמש"ש (עד קב"ג).

—♦♦♦♦♦—

(ט) עין בספר גזבון (ט' י"ג), ב) מניתו על מה שהוא מקרו, כי הכם ישמעאל וכדומה, נמנעו מלקטום לכל גולד לפני ז' שנים.

(ה) השיר הזה מבנו של הראב"ע מצא דוקעם בכ"ז באקספדר, והדרט אותו במ"ע בוכבי יצחק מחרת ב"ד (אי' כ"א), והוא ע"ט יזר וב"ת יזר וב"ת יתר וחנוכה, ונמקה בחכו מלות אהדרות, אך אין עמלתי לבלאות החסר, ולנק' אווז אל' גבון; שורה ט', פה חסר מללה אה בת בכ"ז, והוספה כאן מל' בכבוך ע"ט הענן, ולשלשת מאורי, כונתו על החשש והזרה ועל נגבור בגנבל, כי הווא האמור החלשי בעולום, ובמ' אווז ר' יהודיה הלו' בשיריו לנשואי ר' יוק' הלי' בה'ל: הלה עלה בין שני האורים שלישין, עיין ב"ט גדר ל"ה; ועל לס הא' מלשון כור ואהלה, והב' מלשון חולד' ; ש' י"ב, מורי א' מלשון כור ואהלה, והב' מלשון יה הבינו ה' דרכ' (חערת דוקעם); ש' ב"ג, לשון נופל על לשון: נתnal, נתן אל; ש' ל"א, כונתו על הפרוש שעשה נתנא על הספר קלה, חבירו בלשון ערב ונמצא באקספדר. עיין רשות ניובויר (ס' קל"א), ומלה הבינו הוא מלשון יי' הבינו ה' למיל' (ש"ב ה' י"ב). להדומות להרווי, כונתו הרווי של קהלה הווא דוד הכלך; ש' ל"ט, מלשון כי אפלות הנה (שמות ט' ל"ב), ועל זה אמר הראב"ע, והקרוב ממנה ואסל לא נגה לי' (עמות ה' כ''); ש' ג"ד, שMRI במו, בsharp חוק (יחוקא ל' ט'); ש' ס"ד, מלת גוט, הופפה ע"ט הענן כי חסר פה שתי תנויות; ש' ס"ז, ידמה פה דבריו קהלה לבניינט, והוא אפס' אותם על חותם אחד; ש' ע"ד, אצל דוקעם נאמר: איש' בספער ספר הוא גמורי, ואין להדרים האלה שם פרוש, אבל

אמ' אברהם: אין חילוק בין חקוני המשורטים הכתובים בספר תלמי, ובין הכתובים בספר חכם האנגיולה רק במקומות מעתט, ואני אזכיר במקומות הרואין לטה בא השני ביערט, וגוי חבירו ספר בטוחן אמצעי לו' המשורטים, וזה התלה והונן, כאשר הם באחת בכל' המבון, כי מקומות המשורטים כלוחות אלכארומי חפריו דיות באחת, בכל' המבון כמו פ' שעוט וחץ, ואני אומר כי טעם הטעות אינדריה, כי מולך האמצעי של המשורטים שלום הוא כפי צורה הנבל, והם אמת לאחמת מעלה השוריות, לא נחמת מעלה, כי הם נשחות למויאת העין, גם אין שומרים דרך גוזרות, ותלי לא עעה בספר זהה, רק הטעות תלולה על הקורותים ממנה, וזה הדבר אבראינו באור החיטב בהשלישי וזה הספר; והתנו ששם בספר שלו, הם תקוני חלמי בעצם, והם תקוני כל חכם ישמעאל שהבר לוחות הרבה, וכברקו יורת מטלמי, ובמשך אברא טעם זה, רק תקון השפט לשבעו איננו בתקון תלמי, כי הוא פחוח ממנה קרוב מכיש ללקים ואשונים, כי הטעות על תלמי כי טפרק על המבון שבעון אבראנס, כי לא יונל לסמן על דבריו פיטין ואפיטון שהוו קדמוניים מטלמי כמו אלף שנים, בעבורו של יודען להקן כל' המבון כאשר הנקן תלמי, כאשר אמר אבראנס כי סקט גבהתה השמש מזוה ביחס טליתאותם, גם קרוב מזה המקום מזוה תלמי, על כן שב תלמי כי גבהתה השימוש איינו מתנווע, כאשר התגעגע גבהתה כל אחד מהחמשה המשורטים, והנה סקט גבהתה היום שבח אלף ומאה ושש לשש לחשבון הערלים, עבר סקט גבהתה השימוש ביה מעלוות מתואמים. ואלה הם חכמי ישמעאל שבתו סקט

הגהות, ולא היה כלל בודד אחד, והראהם גם הצעדי הזה בין ابو מנגו, ואלמורדי, וחבן אלטנטע, אלקלש, ועקב אלכיני ובהת בן קה, ואל חכמי הדסדי, וחנן ואנטנטש, ואברהם אלקורל אלטנדי, אללבני, חנן אלאנדי, ועוד אליעלט.
וועת האל להרגם טר זונט זונטערל, חילג טר
חסיד ק' אנטוני ק' עבד אלברוי אלקון ק' לע' מסעל,
בגעץ להעת אלטנטערז חזירען.

מנוגות שיטו, והטעם שיטלים לאיובים כפליט, כי ידענו כי ירע ההרגנות, כי אם שנחתיו שתווא דגונש הנאן, מנוגות חע' צנק, כי אלו היו מנוגות שניים, היה שנחתי כבוי בינוי קניתו, כי טשלק אחד לנכל וهم סטלאיזים בפעלים, רק הם עליזי האות האחורין באיש אפריש; וכן דואיש משתהה הוועיאחו מלען והשתהה כרת על דרכך דוש, ופשטו כבוי מטהחטם מנוגות שואה בשאה, התהי תוו' התהעל כמו גתראה פוים, רק התאזר התהי בעבור שרואש המלה סאותיות השיקחה באחד הארשים, וכן בעל החצים וויבם באלה. נס תרגום המתקרא כמו בירע בערב, מרגמו בחרושא ברומיא ווישטו כבוי טלי' הערב, והתרונים ידע זה יותר פטמו. רק הווסף בירע בעבור צלא אמר המכוב בדורותה בקדוד, ואיך כי מצא תלייט, וכן נכתם ניא הרוי, בעבור שלא אס' המכוב וברחמתה, וויבם באלה. ובכך הדריך וניגש קור בעוריהם ולא ידע במה ייאשל, באמריו יש לפסוק בדור נונגנה, במונחים בן טוק שאמ' שיש מלות בלשון הקשר שזרושו שם לבטם להפוך. וזה לא יתכן בכל' לשון, כי המלה הדריך לרעת מה בל' המדריך, ואם המלה תהי באשר כבר, הנה לא יבין השומע. רק בדבר אחד היה אמרת, אם היה לך' כני' בעבור כבוד הנבר, כמו ברך נגנחים וברך אלהים, ולא בן האשה הכושית, וטעת האומר כי כוישת כמו סגיא נהרו. הלא תורה כי מלה גנאי נושא לשבח בעבור לשון כבוד, אלה דת' שהזכיר מונחים הנוגרת כמו פער והפך הצעך ותאפק לרוחו מטנק פארה, וכן באל שיש באין ותפרק יירשך מאין חיים, גם כן ותשלח פארו, עם לא תפאר אחרין, ובקלה' באבנים עס' וויעקו וויסקלו, וכן או לעקר עס את סוטות העקר, כי הפרש יש בין ויסקלו

ב.

הקדמת הרaab"ע לספרו הייסוד.

קרא ספר מיטוד
גנלה לך' כל' סוד
לחתת העבראים.

בראשית כל מחשבת לב, ותחלת מכתא כל שפה, אכן עז למלמד אדם דעת לאחסן מהצחות, בוראו גני' שפותם לדבר צחות, השם כה במשמעותו פטו מלון, נמשלים לגופות וטעמות ננסחות. וגואר לא יראה פעול הימנה, כי אם בונאת המוכנת לתהות היכל לה, לקלח בה כבוי תולודות גויה, כן לא' עמדו הטעומים כי אם במליט, וכל' סיכון לשבעון אם ידריש ומקאה, והוא לא עמד בדור דוקוק לשון הירוש, ונישש קור בעוריהם ולא ידע במה ייאשל, באמריו יש לפסוק עשרה טעומים, תחולל בڠש וויא' במלה שוליטם, ושמע השומע ונספה דווולת מללה והכמה דטפרש, והדבר הך כי בשבעון טעומים ריבים לפזוק, כי כי כל מחבר ספר, גם יתכן שלא ידבר בפירושו האמת, כי כי כל מחבר ספר, גביא הוא או חכם, טעם אחד לדרבוי, רק רחבי לב וויפר וויציאו דבר מתקך דבר, ופעם דרך דרש או דרך אסמכתא, על כן אמרו ז"ל: אין מקרה וויא' מידי פשטו, כתרגום התורה ארמית במקומות רבים, כמו שנחתי בירק הרבי, שהחיה

ג.

חיוינות הראב"ע שחויה על שנת ד"א תתק"ד ליצירה.

שאו מרים עיניכם וראו מי ברא אלה, המזיא ביטופר
עכמת לבלם בשם יקרא, מרוב אנים ואמיין כה איש לא
נעדר, ובתיבר מונה מספר לכוכבים שמלה שמות יקרא; יתרון
שם אלהינו יוצר משרותים אשר טטרויו, קול דברי אליהם חיים וממל
עלם ומשמעיות בכבודם יוציאו, שצ"ט חנוך' הולכים
עלם, הם שמשים לשבעת ימי ברושים, שצ"ט חנוך' הולכים
ב"ב בתים, בטשיה, סא"ב, מעך, גדר, ועל פיהם התפוג
ווחמונבב, בכל ים ובכל רגע, כל פקרקה ועת שלום, וכל ריב
ויל נגע, וכל ענג וכל כבוד ועת מלחה ועת שנה, בחלק
העליזיות שבחי זכרך, מתחברות מעשרים לעשרים שנה, בחלק
אחד באחד מן הבבאים, ולראש עשרים שנה מכל התשיעי
לברוק ההורא. וכן משפטם עד ישאלתו ה"ב בתים לי"ב
דבוקם כל טרינון וטריגון, שהם טאי'ק לאש, שב"ג לעפר,
תפידי לרוח, סער למים; ואחר בן חווים למלחמות לראש
מול טלה, ומתחילה ממול טלה עד הכלים, ובפי נחם
ווחתביבות עם האחים החמשה, בן יהוה מעשיים בעורת האל
כל הימים.

הדבר אשר היה על הדבוק (ג), בשנת תתק"ד בשתי
ימים בו, ביום ראשון ליום שואל לחרכי יטמעאל, בשנה

שהוא מבני הכרבר כאשר אפשר, ובעבור חסר דעתו בבניו
הרם חסר ואמת, חסר הוא, אין יחשך שומע, מלת חסר תוכית,
כי הנה חסר ואמת, חסר הוא, אין יחשך שומע, עם חסיד
התהסיד; הנה תשובה כי יחשך מבני הכרבר ולא מצאנו
מקול, או הוא חסר הקל, ודע כי חסר מושפת דבר שאנו
חויב בין טוב ובין רע.

לחשבן יטמעאל שנת תקמ"ח (ב), ובמזיא חדש מארט ע"ב
שלשים בו, והזומה או אריה י"ח טלית ובעל הבית השם
הוא בכבודו, וכל יוכה על הגלות הצלחת דבש
מלך אבן בשנה זוות ולהרכות גודלו, וופי שלחת זבב
במל שור בית הנגה וכבוד הלכה לאחר הדזות דבש
וזדק ואבירים בששלחות זה הבית, יפל הנגיד מירוש מלכובין,
ונגד תרשען עליון מדריגות, ועל יר אמד תקויף העהלה בהזבב
ונגרומו, ועל ירי אגשים אחרים, שישתבחו עליון בסתר בלבב
ונן יבוא תזוק והעיטה בין לה ליה, ורבה הפהלקת בזבב
אדום, ותרום וזרב במקומות ריבט, ותוחוש שבשלוחת צב
המאורעות והקורות מכח הדבוק, ותהלוקת בעלות צב
וועל דבר בפאת מערוב, ויתוושׁ העם בראש מכבב דבש,
ורבי הלהה ומיריה שורה, יוטמו וריבס מן התינוקים פהאנ
ווריאינה אותן בתים, וכוכבים באיר בטל וגנום ונגה לא
מכסלותם ומאורי ייקות, ויהיה רעש הרבה וירחות וסעדות,
ויפלו בתים ריבט, וועל בעלי מקיין מן המיסלט. ובבבב
יושפלו ברצין אלהינו, ובאו הפסר בטוטום בכבוד ובגנולא
ווחתיהם וועזותם, והוחת שדרה תשאלם; גם בני אדים,
וורבה החרות שבסוח הדרוניט, ווישקע אינוי רבות בזבב
קלף' זה על מקצת עבדיו לתוכהן מפנו, ולספוך על אחרים צב
ווגם החרות לא תשיקונה טולחט מטהם וביהם, והטמבעות
תשכלהה להפל פבי במניהם, יירבו התכואות בשני דבש
הראשונות, ואילם בשנה הרבעית יהיה יוקר ורעב גדרל,
באדרות הבבאים זרך המשם הבבאים זרך מערוב, וירבו ריבט צב
חරב והרעב והזרב, וכל זה עסקי הבניינים יצילח גענד
הארדמה, ויעבדו המברות והארdot הנישנות. ובטן הארץ

תקמ"ח למילכות משונע שם (כ), יהוי הרובק מכל גדי במעלות
יב' בו ועו רוקנת חלקיים, יהוי מורות וובוא מארדים בבית הוה
בטפו, יהוי הרובק כמו כן פור, על כן הוא חזק מארד ובעל
כח, וירע כי זה הבית בית גדי, ובעה שבוא בו בדוק הו א
בית שבתי וכבוד מארדים, על כן שבתב חקם גו, והוא כן צדק
כיו הלש ותשוש כה,alem עמו בביה שפלותיו, ואין לו כה
כשני ריעי, כי שבתי בתיו ומאדים בכבודו, על כן וויחו
על תקן ענן המלכט, שתהייה להם מירושה במילכות אבותיהם
ואבות אבותיהם, בדבוק זה, יירוד ושלל כל קרש, והבגנ
ההעמד טליון שלא טורע המלוכה, והאת ראייה גודלה על
טלאות אדום שתזוק מלבותם, וישפל כל מלטסמוד הקשרים,
ותאבר טלאותם יתפדר הבהירם, וויל קרב'ה עלהם דבר
וחרב ומגרר טסיב, איש באש עיר בעיר מלכה במלכה
זהו כל הי' ; וגם תפלו קטטה בין כוש וקור, ובכבוד סדר
במוחו וטמבע ועבר זום, ורבה החרות טפי עדות מארדים
בבית הרובק, וגעג' לפרשיות ולפרתמיים ואנשי הצעה והגבויים.
כח ווע ומושלה וכבוד מאה המלכים והמלךים, ולהת להם
תמנונ וולדלך לנשאום בכל מקום, והפקים ברום ואודוקים
בטווחס ומונפים בחלקלקוקום, וישפלו עריו לקלס ולבזון,
ויש תקוה באלה שני הרוק לאומתנו בעורת האל, המלכים
יבגדום וונשאום וינדלן ויתחכחו עסחים, ואולי יריצה הקב'ה
לחת לנו חוקה ואחרית טוב מוה וויה, כי הווא יודע העדרות
והחרשות כאין כמות מנייד מראשית אהרות,
ואולם מה שנראה מן הגזמה בשנה הראשונה לדבוק,
מי ייכנס השם במל טלה בחלק ראשן בו, בחזי השעה
החשיעית יום רביעי בעשרים יום להרש גמארו הראשן,

7

משפטי הנולד .

באלחוט נעשו חיל, נמל' חול' המבווך בחלק ראנטן
מן השעה הראשונה, מיט' שבת שלשה עשר לוח' מורה^{העומק}
שנה ד' וא' וט' מאות ועשרים ואחת לביראת העולם, והוא זיין
פץ לדורש הראשון, שנת אלף ור' מאות ועב' להשכין
אללטנברג, והוא בגין שמות, וווע' ג'ן לדורש התשע' שנה
תמש' ווושט' ווושט' מאות לחובן דישטעלאים, ומול' התאזר
שאשר המלוי דז'ין, ומונחות השם והירשות כובב'
ההאר, וראש התייל' וונגן, תבל מתקן לעג' הלוד, געל'
אליך מינין גרבינה, ווותכה שראה לי בשקל הדעת,
אמות או קרוב אל האמת אדר, שהיא ורוחה בן האמת
הקדיגוים, אישר בקיה היישוב ישר מפה' ערבית, של'ז'ט'
שעת'ם מעלה, זה הוא אורכה, וזה היא רוחקה מהות הוועד,
אשר עליו כובבת שפת ראש טלה, ושפַת ראש מאונין ס'ג'
פעטלות וזה הוא רוחבה, ותקני' הכל על דעת הכמי' ייטטעלן.
או' אשר וזה במדינת טל'טלה, שתוכנבה דערע' שבחוגת גל'ל
עלולה בראש טמונה קטנה, וראש מאונין יוד' בתהותה מתה'ת
קעננה אורתה גונגא, ולבוב' עד שענפ' הרבר, ועל דעת ואה
דר'לט'ש תאר' סמלות' וווכביב' התווניגים אחריו בן, בענדי'ו
הגב'יא יתברך שם לעז'.

ראואודו, כפי מה מקבל רשות בשאלת אלה, הם יוכפמו להליטם בפ' אן הרבה, ואם לא יוכפאו אשר מוסממי החיים שהוכרנו בפ' אנו, או שיותה במול דאיו, אבל אכן אחד מחייב ביתר טעם אללו, ודוחט אותו והווורים להבitem אל המול זורת, ומזה שללהאריך עוד על הנושא, והדברים אורוכים הם וטוב ללקט בפ' קצראה, ואומר: כי באשר חיווי פשניט, התוננותי בפ' תחלה מפי המולד אשר היה נור, לפיכך קאותיה סימן וודאי, ואחרן כן התבוננתי בעניין הבוט, ועל הנטם, ובעל הנטם, ובכעל המשולש, ובצל הנבל, ובצל הנבט, והוא שורה (ה), והוא בפ' אללה מנה וזהר אחד, והם קווארים יהו וזהר אחד, נזבב בפ' מאיד ענייניהם בשאחו מכב' המאוירים יהו וזהר אחד, ומפי בפ' מילאנו הובוטים ביחס השניות, מפי בפ' מראם וזכרם בפ' אם יעבור ארכובית שי הקפקק (ז), שבעיט ווישע שיגת יפה היליד, והוא מתנתן צדק הגדולה, ואחר כו' נהגתי את האהבות הפטמן החיים, על מעילות הנגלל כפי עולותם על המדרון, ללאות פגעה הדשוש אשר יפגעו בה בלבכתה מן הכלובים עבד או מאסקולריוא שללהם, והואו כי לך שנים בשסונה עבד כשתגענו החטש לשבחתו, נכנא עזר שפת הורות אשר בזבזני אני, ושלא נהגתי על דעת תחמי הות, שכן אנו ניכרין לנצח הנראה לען, ולכובוך על דבריו תלמי, ומפני ששבני שבד' החיים אלה, יגעו אל שבתו בעת ההיא, ונראה לי כי אין מחלוקת חלי בבד' מכבני מעון, אבל לא ינות, כי באפסקלריא של צדרן, מלאך מלין טובי על המכعلا אהר בה שמי, ועוד כי לאחר אגנטם בשלשים וחמש, תניע החטש אל לב עקי"ב ושב' ותולח חלי בבד' מן חכמה, ואח' ב' יונצל עד אס' אש' לעט' שגה, כי נהגה גם הוא מבטש אל לב עקי'ר והו אט'ן

ויתעסקו בעניין זה מאר, ויתעתקן העם ממקומם לארכוזה אהרות, והרבה יטתקן במלחיםות מאשר לפנים לא ודעים, וובים מבעיל המלהטה וחנו מלחהה, והגבויים ישפלו והשפלים נגביהו, ויראו פלאות בעאת מרות, ובאריך העבי יתרחשו דרישות, נס בארץות אהרות, וימוגן בהונן הקריין, ויקח חם השמש, והוא יתגאך בחרק, ויעטרד המלך היילם וצבאיו עבאים, לעבר את הים להלחשת, ויהיה צער גדול לעם על זה, והבדינה מטבחות ויתהollow העם בהרבה מקומות עד פון וערן מעת, ואחר כך ישובו בנות המלכים על העם על אדוניהם, ווישוב הקב"ה את הארכוזה, וישובי הטוחרים בסחרותם. ירבה רוחם בעולם, וישובי בני מונינים במגלי ושרבי עולם. ריבוך שם בכבוד מלכוות לעולמים עד אכין.

ראשית אמריו, ותלהת דבריו, שבת והודאה לאחד מכל פנים. אשר לא ימיט ולא ישנה ואם ארכו הימים והשנים, וחולמו הדרות והומנימ', הנוגן יש לכל הנמענים, וגוזה תומנה לכל הנבודאים, סנקורו נסכו פלבי מים אל הגלגול וילך והלך ושוב, והחוות רצוא ושוב, ועל הארבע יסודות צוח ווקם, ווישת הקבר ושוחבכל למן תח לכל העולים, התבונתו וכוננתה, כי הראוי לטרורו, ושפת הפאות, היי על פיו לנמענות, והוא הגון להכמים הכהמה, מפוני רעת ומזומה, מאור הכתמו וזה על המשיכלים, ונמנען מן הבלתי, ממנה נשאל להיות עט פינו, ולהתה הסח עלינו ולהודיענו, מה יהו משפט הנער ממן,

ואחריו בן נאמר כי כל חכמי פרום וישראל אלין וידין, מה אחד גמינו מלוקטם לכל נעל מושם מלאות לו אבעב שיטין, כי טום מלאתם يولד עזריאן רך ורפה, ודורה לבינה דלה שאפשר לה לטעול ברוחו גז�יה, ועם כל זאת איןם ממענים לאמר כך דעתך נושא, כי זה מולו חוק זה מולו רפה, והם מביטים תחלה אל השמש ואל הירח ומול הלבנה, ונקרוא חלק הירבה, אם ימצאו אחד מה להשלה אלו, באחת היתודות הר' שהה: ההורן, והשוקע, ולב השיטים, ואשר בוגר התהום, או באחד מדי מותול העולמים אחריהם, קוראים לו סוף החיים, ואם הדבר מאלי דר' אשר הוא מונה, שם מביטש אליו מחלוקת שיש לך שם משנים עשר, או מהנעה או שלישת או רביעית או ששית, קוראים לו מקבל רשות מיטין תהייהם, וכי גבורתו או לדתנו מן השמש, או המל או מן התמונה החולקת העולם להרי, והחצ' נרא והחצ' אין נרא, וכוחגה זו לא נתנהה ולא גראתה, אבל רעינו החקמים יעשוווהו, ובעון לד'

שוב, והולד מות יהוה בעל חכמתה ומוסר כל דבר, כי הלבנה חזרה מגדר גונה אל גנד כוכב, וכוכב הארץ בעל הבית, והנעה אחור טמונה נמשת רוח אלהות, ועוד היה בעל עשר בא לורי חסרון כס, וכי בכבוד יהוה כל מתו, ולא עוד אלא שחלק הטובה הוא עם הלבנה בגבולה צדק, וזה מיט אליו והוא בכת מארם, ומארם מבית אליו וביניהם מקומות אהבה, וזהו נשוא פנים בעין המלכים וגדרו הדור, כי העשירה טורה על כן, וזה משפט הגער.

על האב יצץ או אומר: כי שבתוי הום המעד עלי, הוא תושב גמל עקרב, והשטש כבשאה אהלו, לפיכך לא יכול האב להסח על ממנון אחד מלוי, ומצד אחר סובט צדק אל שבתי, ללו, יש במל התלי, ומצד אחר סובט צדק לא מגע לפיכך פעוט עשר ומפעלים חסר, ולחות חקו בגבשו לא מגע סמנו כל יומו, ונראם הרוברים כי בארבים ושותים שנה אחר מלול זה יהה, שלשים מהו שבותי תקען, ושנים עשר מתחוד צדק הקמן, וזה משפט דרב.

על האם אני אומר: כי חלק האם במל שור, והויה גונת מבית אלהו, גונגה עצמו טמן האם הום, ומפני שטמן האם יגעה אל גנד מארם, לאחר שבע שנים בעת ההיא, תחליה האם חלי כבד חם מאד, ואם תנצל יאריבו ימה, והדבר ספק הוא, וזה משפט האם .
ובכל דבר אלהינו ברוך הוא, והכוכבים משלוחיו עשו לנו, גם אנחנו לא גרע מה געשה, כי עלי עיני יתברך עמו לעד.

שיר מבנו של הראב"ע יצחק שרע
לכבוד הרופא נתנאל בנדרא,

בפסחה סוקו פסלא טריו
ותשאל היבאך תוך פָּרְזִי
ויהא דאחת את בית בוגה
ונגנבי גון זבי זבְּרִי
ויפסח זבְּרִי זבְּרִי
לה גָּלְוִי, ופְּחַחַת שָׁעִוִי
ויפקעך לך אַחֲלָת קְבֹועָת
ווערבי לְבָבֶךָ תְּרִי
התתעלם דְּלִילָת גְּבֻבוֹרָה
לאור עולֵךְ וְלִשְׁלָשָׁת פְּאָזִי
וְלִיסְׁלָקָה הַבָּנָה רְחַזְׁזִים
קָקָס שָׁהָר, הַכִּי בְּפָרְזִי בְּמָרִי
קָקָרְס כִּים בְּפָדָךְ לא יְבָנֶם
וְלִים בְּבָרוֹ מְפִי אַזְרִי
צָנָן בְּפָנִים עַלְיָה מְפָנִים פְּפָרָשִׁי
וְמְרַמְּשָׁע עַלְיָה רְאוֹשָׁוּ בְּבָרִי
טְעוֹרָה לְקָהָה עַלְיָה בְּבָרִי
וְרְבָבִיס עַלְיָה עַלְיָה שְׂעִירִי
בְּנִפְגָּעָה, זָמָק עַשְׂה פְּיִוִי

ירום הַרְוִי, יְבִנִית עַפְרִי
וְנִזְקָפָט בָּאַד שְׁפָתָת פְּרִזְרִי
וְאַדְרָק בְּבָבָנִי תְּרִזְרִי
בָּנִי בָּאַת אַלְיָסְלָלִית פְּלָאָזִי
וְתִמְלָה לְבָבֶךָ תְּזָהָרִי
בְּפָסָה אַזְזָה פְּקָה זְלָעִי
וְתִבְאָזָה גְּנָהָרָה צְוָפָט בְּגָרִי
וְתִקְדָּה אַשְׁפָּצָה פְּאָגָזִי
וְכְפָטִישׁ תְּפָצָע אַת שְׁמָרִי
לְלִגְנָה וְהַזְּנִיר וְהַרְבָּלִי
וְנִפְסָטוּ לְפָרִיךְ בְּרִרִי
וְתִרְאָמִת בְּבָרָוְתָךְ בְּמָוִי
וְסְפָרִלְתָךְ בְּבָאָרְדָךְ קְרִזְרִי
וְכְרָתָתָךְ בְּבָרָן מָבָר וְאַכָּר
כְּמָתָה לְאָזְבָרָה בְּדָרִזְרִי
שְׁבִי בָּאָה תְּלִיחָתָם בְּסִיםִים
וְהַזְּלָטִישׁ זְבָאִי בְּקָרִי
וְתִתְחַיֵּת בְּפִי אַזְרִי אַקְרִי
וְתִתְחַיֵּת רְמָה גּוֹי פְּגִרִי
וְזְהָלָת אַלְיָ שְׁבָךְ קְרָא
בְּזָנוּ צִי בְּדָ נְזָעָשָׁ דְּגָרִי
הַשְּׁבָעָת פְּרוֹתָנוּ לְחוֹזָן
וְאַסְפָּחָת בְּלָלָתָיו גְּרִזִּי
וְאַרְתָּמָה בְּבָרָתוּ וְשָׁקָטוּ
בְּמַנוּ בְּפָרָ אַשְׁר דְּפָה בְּקִרְיָה
אַסְפָּחוּ בְּבָרָ בְּגַת וְבִגְתָּה

וְבָלָא, זָמָק נִמְןָן פְּטָנִי
וְנִזְבָּד, וְנִזְבָּד אַזְרָוִי
וְנִזְחָבָה, וְפָאָהָה בְּקָזִי
בְּנִזְהָר אַל וְנִזְהָר בְּגַבְאָל
לְלִגְטָזָם, בְּגַדְגָּד עַמְּדָה וְפָזִי
בְּנִזְחָמָתָה הַמְּפָטָה אַת נִזְקִי
וְבְּנִזְבָּה פְּלָאָזִי אַת צְעִיקִי
וְסְפָלִיט מְקָבָלִים קְרָמּוּמִים
וְאַזְמָתָה זְכָלָל בְּגָרִי
וְשְׁלָתָה זְיִרָעִי אַט, לְזָאַט
בְּיִשְׁעָאָל, אַשְׁר תְּחַזְקָה בְּחִרְיוֹן
הַכְּבִינָה וּרְזָרְקָלָת לְמַשְׁגָּנָה
אַלְאָ תְּזַעַק לְשָׁפָות לְהָרָיוֹן
הַתְּבֻבָּ פְּשָׁשָׁבָו בְּבָחָרָיוֹן
וְתִהְזָה אַת פְּקָרִיו בְּפָאָרִיו
וְאַל בְּטָע בְּטָע קְפָה בְּלָבָד
וְאַל וְסְזָלָה שָׁחָת גְּזִיקִי
וְתִהְתַּקְהָ וְתִפְדַּע בְּקָבָבָה
לְזָה אַקְרִי, וְזָהָאִט פְּקָרִי
וְזָפָתָה דְּבָנִי הַאֲפִילָות
וְזָשָׁבָת גְּמָע פְּרָדָס וְאַזְיָו
וְזָפָי בְּקָרָבָו פְּרָיוּ בְּגַבְבָּס
בְּזָעִיף בָּרָ בְּנִיּוּ זָעִיף
וְאַרְתָּמָה בְּטָעָו זָפָי
וְאַסְפָּחָת בְּקָרָבָי בְּקָרִי
וְגַזְבָּקָבָו בְּלָרָי דְּרָבִיטָו.

טמי קוי אטריות באנטוינ
אני יאתק בטל ארום בסבתיו
בසפר, אשר ספרד וואן מוניו
75 בנו פאייר בנו עזריא וקנא
אשר קדר אלוי בבל אשורי
שנת אט דע קתבתו צפוני
בעיר פרנץ וטס פאכרי
ומלינה וקראי רבי גאנז
והוא פביין וכותב על פפרי
פיטל קלטה עטנו ראותו
ללקט שאלין בן זין, מאיר
חכול נטש קספלן ארבתו
רפישגון, ובוט יומ בעצמי
85 היבשכתי יונקם את פדרו
וניראה למלהלי בשני
אשר ספלהות שיין, זרבוי
פaddr זחהו, לה השיר ושרוי
ואמת תרגה קה בלעדי
90 אשר שפט אמתות כל שקי
ונקלק לחתפאו, אבל לא
לאחר, ואחת חחדוש פארוי
סנהה צור איזוקה יגעה
ונבקעו כליך אנטון שקי
95 וששב אל ליקטקה טוליא
משות עף, עשות אם זב נרוי
נרים פלאק פיל אטקה

מכות לכבוד הראב"ע מאת הרב
ר' משה הנלה.

בשור גפני צבל גרדן,
על כל פמי תנקו מירוח
כבמי אגבידט נכביד,
בון עזריא גטעל תשע ידוח
90 זהמ בקר חנית משיח
זינרווק ושם שם כל סודות.

תס.

וְתִבְשָׂא עַלְיִ בְּנֵי בָּשָׁר
וְאֶלְיוֹ אַתְּךָ בְּאָרְצָה
100 וְאֶלְקָד יְמִיכָה פָּאָבָנִי
וְנִשְׁלָמִים בְּזָהָן עֲפָה, וְבְטָה
קְמִינִי שָׁוֹגָן, וְלֹא תַּקְיַא קְנָרוּ
וְנִוְשְׁוֹהָא תַּחַת בְּזַוְתָּה גַּוְיִק
וְצַלְתָּה גַּזְלִי עַפְיִוְתָּה
105 וְנוֹאָךְ לְטַנְעָמָה בְּקָרָוב
וְיָמִים גְּבוּרִי יְלַחֵד אֶת אָסְרִי
וְנִפְלָכִות בְּנַמְרָק הַתְּמָשָׁש
בְּזָוּם יְשָׁבֵבָן כְּבוֹדוֹ אֶל דְּבָרִי
וְוַתְּמַשֵּׁשָׁ לְהָקֵר וְכָבוֹד
110 וְשַׂוְּבָק אַלְיָ קְשָׁת בְּעַרְיוֹ.

~~~~~

תקונים והערות

מאת

הטעריך

בג': רוב גאלדבערג

פ"ל: דר' מיכאל פריעולדאנדרע

א) בשיר חבא בראש השאלות של הראב"ע, יש בנו השוואות הראשונות שבע תנועות בכל שורה, אך בד' השוואות האחרונות יש עשר תנועות; שורה ג' פה חותם שם ב' אחת, בקשה, וכו', מעאו, רוח, ברים; ושם לה עליות, שנה במליצתו מן שמאול על ימין (דברים כ' י' ז') כי תפופה על הנפש, שיש לה שם בקרוב לבו עלילות ושאלות, דברי הכתובות הנדרות, והוא ע"ד הכתוב (ירטיה לנו), ואנgra ל' נדרות הכתובות ועודות, והוא פה להפקיד בשכל החורו, וכן ש' מסורו לא ידעתם, ואמר פה להפקיד בשכל החורו, וכן ש' מסורו קרטמן לכבוד רונש לאמר: 'במאותה הדוד לעדר האבות, עין בט' השגנות ת'ם לאטעין (עד ס"ד); שאלת ל' ז', ולמה אהשוויש לא הביא מנגנים, ר' יצחק בן עומרה בפישוש על מגלת אסתור זיא להרע ואמר, התעם שמנע קלות דעתן, כי יש מי שיוציאו לבבלי הורוקה, ויוציאו לבבלי השתחווה ויש בחף; שאלת מ' ז', ר' קלנייטס בתשובה לאבן בספי ואמר בויל': מה שכחבה בעין עבר לסתור, וזה תפרק חסרי כללות טקצת בעיל חיים אשר בזנינו, כי בחתם מועות לעיניים מדקה, יבחו לו לסת המופתים, לדעתם שלא ישבו לתהלה (עין עד ב' ה'); שאלת צ'ה, כתוב הרא"ק שהנגן בעינו של נפה כל החומה כי אם מה שהחיה סמנה נגה מתה ישריאל, השבית רחוב היה בחומה מהצד האחד שלא נפה, ועין בפירוש

תקנות והערות 133

האחד בראש המכתב והשני באמצע; (2) בדיוון להרבא"ע נאמר כאן, בא שנים רעה, ותקני על שנים טובות, ועל הרוי השיר אל נון, וכן נאמר בכתב (בראשית מ' ז') ותבליענה השבילים הדקות את שבע השבילים הביאו, ומישך השיר הוא ב' ת' תוד וב' תוד ז' הנגנות, והוא ע"ד השיר מהרמ"ע: 'נטף ממעות, עין ב' ז' (עד פ' ז'); (3) ע"ד הכתב (אוב ט' ט') עשה עש כטול וכימה והדרו תינן, והרבא"ע יאמר ש: 'וחדר תימן הם הוכבטים שחם בפתח נגב הנגלן הגדול, ובעבורה היושם הישוב בפתח שמאול ולא יראו אותו הנקבטים על כן קרם הדרו תינן, אבל הטע במקום נבאה, עכ' ז' ומלה וכוכביהם הופשי אין לאלהלים החורי, וההקן של ד' ר' פה לא טוב, כי הראב"ע לא יתרו יוכן עם הינן; (4) במכחבה זה תירח הראב"ע מבטה עט מלטה נדי עט להכחורי וכדמתה, וכן יתרו פה הבא עט מאפליה. ותנה מן תירח תימן בשיטוט, דילג הראב"ע בעיו מליצתו אל הדרי תימן אשר באין; (5) בדיוון להרבא"ע נאמר, ואיה חכתה, וכן ופה חמד, כי חזק שוף, ואנגי תקנית פה ליפין ויללה החורי; (6) נכוינט דבוי פ' וו' ר' קי בונת הראב"ע שהמלות נגנן בשם יעלן במטפין תקפ' ב', גם מספר האותיות מן הכתב (שיות ל' ב' ג') ואותה קח לך בשיטוט ראש מרד רדור המש מאות, נסיך האותיות פה הן כ"ט, לחבר המספר הווה ב' ט', עט המספר הקודם תקפ' ב', עלו ביחס תרי"א שאוא במנין שמו: שמאול בין יונק; (7) לעת ד' ר' בונת הראב"ע פה, אם נקי המספר מן מלה מאה אש' יעללה מ' ז', ובכפוף המש פעמים, עלה ר' ל' במנין יעקב הנדרל, אבל הראב"ע יאמר ומקרה חותם מאות, וכן גוראה לי שבטענו אם נקי מן מלה, 'וקרה' כמו שנאמר בהורה

רבי אברהם ابن עורי 132

아버בנאל על יהושע (ו' ב' ג'); שאלת ק' ס', על המלך ההוא אמרות שורה חווונות, עין ב' קווות עולם ליאוּהאנגעס מיללער (ח' ב' צד ר' מ' ז'), ולפע ויה גנדל עליו השאלת ב' מורה, אך יופא החוריות בעל חווונות מזויה.

(ב) השיר הזה בראש המכתב נמצא בדיוון להרבא"ע (ח' א' ס' נ' א'), והוא ע' מ' תוד וחונעה ד' פעיטם בכל שורה, ושם אברותם בראשי החורות, והמאסף הקרטמן מן הריאן כתוב עליו. כי שיר הוא לללק ג' אל המכתב שבכתב הראב"ע ל' ר' אבן גנאען, אבל שכח המכaspף לרשות שם את מקומו, כמו שששה בשיר שני: 'גבוי חבקטס כו', שהראה את מקומו שט' במכחבה אל נכוון; ולדעתי מוקם השיר ההורא בראש המכתב, וכicut יש לנו מן הראב"ע מכתב שלם; (1) מדרבי הראב"ע האלמ ראה ד' ק', כי ר' ש' אבן גנאען של הראב"ע שר אבן ב' חון המבד באנגן, אשר שר לבבורי בשלש פאות וחמשת כתיט, ה' ב' חי ח'ן אשר עליים במספר חד עט מלת ספר, עין ס' קבץ על יד ר' זיב' צד ר' (אבל ר' ק' לא דק כי הראב"ע קרא שם את תורה השם אבן ב' חון, בנוואה היוט מתקן הענן; גם קשה להאמין שיכתוב ר' ש' אבן גנאען שר גדור כוה, שעלה בארכו יוחר מן כתוב נח, אך לדעתינו בנוואה ס' מכתב הראב"ע, שליח ר' ש' אבן גנאען להרבא"ע אגרת מיצחה בחורות, והיו בה מספר החורות ר' ב', במנין ענק או הצעפה, ולולוה לאגרת ההייא עוד עני שירות, ובכתם היו ק' ל' כתיט, וולו מספר החורות מן הגארת ושם החותם מן השירות, לממן שנ או ספר, וזאת בונת הראב"ע שאמר: 'ובשנוי פהויה וכו' קראתים בתוי השן; והראב"ע עשה ג' כמו אבן גנאען, ושלה לו המכתב הויה בחורותים, ונגלה לו עיר שני שירותים,

כוכבי השמים, בירשו ותפזרו גנדי ר"שaben גאנכע ובנוו, ובזה נתן כבוד וגודל לשפטם עד פאר.

(ג) המאמר הויה "ירוגת החכמה וסדרת המוזמה", נרפס כבר ע"ז וכ"ק בכרם חמד (ח"ד גז א') כתוב יד פארון קבן כת"ה, ע"ט וכעת התה עדר הפעט ע"ט כתוב יד פארון קבן כת"ה, ע"ט מילא יופאי, פגעה בהרגלה כי אמר בראש המאמר הויה שבחבו הרואב"ע, בגין הביא ר' שמואל צירבה בסצ'רו סקר חים את האמור זה על שם הרואב"ע בסצ'ר טקומות (בראשית א' א'), שמות בז' ב' א'), ובאמת מתקן דבריו השדר: ואש דברי וכו', אשר שפ' אברם גרשע עלי', ואנכי שמתו אוטו בראש המאמר ההוא, ופרש כתעת ע"ז ירד בסצ'ר הנזכר (ח' ב' ט' י"ד) וראה כל איש עין בעין, כי רוח תחרד לשור הוה, עם המאמר ערונת החכמה, ובראתק טעה טאד שחשב את המאמר ההה-ב'ן-חספיטים המוסוכיס להראב"ע, ומאמיר הויה ערונת החכמה וקר נאר, ידען על קד' רוחה אויר על שיטת האבא"ע, וכי נמישך אחר שיטות הפסברושים שוכרו אותו הרכב"ס בסצ'ר מ"ג (ח' א' ט' ע"ד) ואף כי גבונו הרואב"ע בבחורותו, וכל זאת כאיזה הרועית אלהלה כן בלבו כבמעט כל וכו' חוויל, כאשר דאות אנתנו בסצ'ר בהרבנה מקומות; (1) מה זיא הרואב"ע לדעתו להראות, שיתכן לויר על ששה אפוקים ויחבד גרט אל גרט וממה גיעשה גוף. א) מתחבר הוא לאעטש, המכונה כל גרט גרט מתייב לרווחת חברו, והוא העט של הנקרוא בלע' ווועען; ב) הגוט מהויב להויב להויב; מחויב לרסת אחר בעכוו שיטות זיאו זיאו עקסיטעגן; ג) הגרט מחויב לתהבר להברו למטען יכללה ויבחר אחרים; ד) או פלען שיילה וכחדר בעעכוו, ה) הגרטים יתהברו יופרדו יען מותניםיהם הם להשם והם עצמו, והרעה הוואת הביא כבר

גם כן אל הדודש, אך הרואב"ע לא דרש הדרך החמושי מדעתו.

(ה) התקדמה זוatta נדפסה בבית המדרש לויים, גם מאיות מעדתו, פ"ל בסצ'ר על הרואב"ע, ור' ב' הנזכר (ט' לד' וכ"ט) החדר האחת הנטע אצלם: והמשלים על פי עודים אלימים, אבל אין כל דעת ופיושן לתרבויות האלה, אך צלח לי לתקן הנוכחות פה ע"ט שמאחורי מה שאמיר הרואב"ע במקום אחר, ע"י להן נספחים (ט' א') חיל' דרך מישלים ע"פ גניריים אלימים, ובוותם במלת גוזרים, על יצירויות וחוויתות שונות, כמו שאמיר מיד, וש' זו צורתוויות הרבה, והראב"ע אמר באן, כי תורת השם אין למלומות אותה לנוראות עם הווו; גם צלח לי לתקן פה הנוכחות בתחלת הדרך השווות, מותקן בבררי הרואב"ע שאמר בהקדמותיו הראשונה, וגם ממה שאמר בפירושו ה'ג', על שנות בסוף יתרו בז' ל' וככבה יתלו על כל מין, אשר בדבריו קדרונינו לא ייאמן, עבל'; ועל י"פ

הדברים האלה חקנתי הנוכחות פה שיעלן דבריו בד' בבד.

(ו) המאמר הקיר הוה כתוב הרואב"ע בראש סצ'ר אוניגט, ורביר גדור שעלה לתהילות ישראל, גם חשב בה בסדר אה' עמותה הרבנית, יعن' הקראים הראשוניים שפת עבר לא ידע, כמו שאמר הרואב"ע עליהם בהקדמותיו הראשונה והשניה לפירויו על ההוראה אמר: והם (הקראים) מודיעת הוועאות לשון הקדש ריקום, דקדוק הלשון לא יידעו, גם בארכט לא שמעו, וממה קירוי דבריו שר"ל שבתב לר"ש פיננסקער, שנמישך אחר הקראים בבחכמה בבקעה, נ"ל: אל נא חוחיש לתהיפות אה' רבי אובי הראב"ע הקראים המיחסים להם המצעת חכמת הלשון, האליגת והשיר, כי כל זה שקר שאין לו רגלים, ויש בידי ספר כלול יופי, דקדוק קמען לאחד מגנוליתם, בעל המבחן, והוא מכיא

רק החוטש, يولה החוטש מן קפ"י לסך ב"ג, ואחריו בן מאות לשעותן מהויש מאות, היינו לבסוף הפטור ב"ג עם עשרה, يولיה ר"ג' במנין יעקב הנזרל; (8) בן שלשים הוא יהודה, יין מספר האותיות בן השם הזה וועל' שלשים, רשותו שקוול בגנדי האוויות, בונתו על הבן השלישי שהוא שמו טשיה, כי מלת שמו הוא משה, יין האות ה' נכתבה ה' א' בספחה ששה, ע"ב ה' היא, במו' ה', עין בחרודו על השם משה (ח' א' ט' ז' ב'); (9) הויא רבנו בז' יעקב קדרון, ויכול להיות שרבענו נסיט הגיר נדולות על לנו ר' בן גאנע וביתו; ותחים הרואב"ע את מכתבו בפסק שלם מן ישיעת הגביה (ג' ב' א').

(ג) מאפק הדיון של הרואב"ע י' ישועה בן אלilio, יאמר בראש המאמר כי בן מקין לאמר: האגדה אשר ידר בעליה על ב' העולמות בדרך משולחוות, והוא ממשה בפי' בן בלי' שם דה בן מקין בראות לטרטורו, והוא הילך בה בעקבות אגדת חי' בן ויצאן מיחסת לאבן טניה ע"כ'; ומכאן גראת שוקרה הטנטור וזה אגדת חי' בן מקין, הרואב"ע תל' אליך בן טניה רק בעיקר הרועין, אבל לא נמישך אחריו מאר, ויבחר לו שבילם חוויתם ברוב מליצתו, כי חכםו החובב עליו; והוא מגיד לנו ר' ישועה בן אלilio הנגיד, כי הרואב"ע שלל האגדה חי' בן מקין, ביהר עס' מכתבו תקorum אל ר' אשן גאנע (עין שם צד קמ"ז); והנה ד"ר יוטל ספק בזה ואמר: כי מתקן עין פון צד קמ"ז; ולא נראה שיש שוויות בינו ובין אגדת חי' בן מקין, המהוב, לא נראת שוש שוויות בינו ובין אגדת חי' בן מקין. עיון בס' הנזכר על הרואב"ע (צד קמ"ב), אבל געלם בעיני ד"ר לראות שוש שוויות בינוים מאר, כי אחרי שנזכר באגדת חי' בן מקין, השבעה ככוכבי לכת וכן הריב מולות, וגם שאר כוכבי השם ומחלבם, בא הרואב"ע במכתבו הקודם לתגnder כי כל

ר' ב' בסצ'ר האמנות והדעות (פרק א'): בז'ואת הנבכים בראש מעגמו, (1) הגרטים יתחברו והו יופרדו וה מוה ר'ק' חפץ וצין השם; והראב"ע יראה מיד לדעת, כי כל החמשה שתחברו וופרדו שחשב לא תחנן להוות. רק האומן הששי שתחברו וופרדו הגרטים ע"י חפץ השם; ובמקום גיבאמר (זיין ב' א' חד ד' ב') כי המשים בלי' עין על מיד הנפש, חקנית: כי המשים כל עין על מידה הנפש, וכונתו כי לא ברוא השם הנבכים מעגמו, יין' חזש שעשה כל דבר על דורך הנפש, יכול לעשות מהויאן יש; ובמקום התגמור להיל' (עד ג' ש' ב' א') את אשר לא כתבו, תחקתי ע'ט גוסח פארו: ואאת אשר לא כתבו, בגין חקנית עוד הנוכחות בכמה מוקומות ע"פ צ' הבוכר; השיר הקטן אמרת געלם וכו', נמצאו בסוף המאמר ערוגת החכמה צ' ב' בראין, והוא על יסורי הדח, ומישקלו יתר' ב' ת', ולודעתי חברו הרואב"ע, ובולל בו מה שאמר במאמרו הקודם,

(ה) בכל שורה מן השיר הווה ייש' ט' תנויות, ובדבר הנוכחות בתחלת דבריו הרואב"ע: מפרשיו ההוראה הולמים על חמשה דרכם, אפרק שד'ל בס' ר'ם חמ' (ח' גז קל' ב') מה'ל': בכ' שבירו כהוב על ארבעה דרכם, גוות וו' גול' העיר, כי הורך החמיישית איננה דורך המפרשים, אלא דורך הרואב"ע עכ'ל, ואחריו נמישכו באכער ודר', אבל דלעתני הנוכחות מושחה דרכם וה העיר, כמו שנמצא בהרבבה צ' ב', ובאמת חשב הרואב"ע בהקדמה השניה חמשה דרכם עין להלן, ובאמת חשב הרואב"ע טה בדרך כלל, כי יש לפреш ההוראה על חמשה אופיטים, וחרבה מפרשיטים שהו לנוו' גם במו' יצאו לפреш ההוראה ע"ד החמייש, כמו ר' אבן בילע, בן חפני, ר' א' הרשב'ם וכדומה, אך הרואב"עacho בדרכו החמייש בעל עיל', והם גטו